

31994R2100

1994.9.1.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 227/1

A TANÁCS 2100/94/EK RENDELETE
(1994. július 27.)
a közösségi növényfajta-oltalmi jogokról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 235. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel a növényfajták sajátos problémákat vetnek fel az ipari tulajdonjogi szabályozás terén, amely rájuk is alkalmazható lehet;

mivel az ipari tulajdonjogi szabályozás harmonizációja a növényfajták vonatkozásában közösségi szinten nem történt meg, és ezért azt továbbra is a tagállamok jogszabályai szabályozzák, amelyeknek a tartalma nem egységes;

mivel e körülményekre tekintettel célszerű olyan közösségi szabályozást létrehozni, amely – bár a nemzeti rendszerekkel párhuzamosan létezik – lehetővé teszi a Közösség egészére kiterjedő ipari tulajdonjogi oltalom biztosítását;

mivel e közösségi szabályozás végrehajtását és alkalmazását nem a tagállamok hatóságain keresztül, hanem a Közösség jogi személyiséggel rendelkező hivatalán, a „Közösségi Növényfajta-hivatal” – on keresztül célszerű megvalósítani;

mivel a rendszernek a növénynemesítési technológiák fejlődését is figyelembe kell vennie, ideértve a biotechnológiát is; mivel az új fajták nemesítésének és kifejlesztésének elősegítése érdekében valamennyi növénynemesítő számára magasabb szintű oltalmat kell biztosítani a jelenlegihez képest, anélkül, hogy ez az oltalom

megszerzését általában, illetőleg egyes nemesítési technológiák tekintetében gátolná;

mivel valamennyi növénynemzetség és -faj fajtáinak oltalmazhatónak kell lenniük;

mivel az oltalomban részesíthető fajtáknak meg kell felelniük a nemzetközileg elfogadott előírásoknak, amelyek a következők: megkülönböztethetőség, egyneműség, állandóság és újdonság, továbbá azoknak meghatározott fajtanévvel jelöltnek kell lenniük;

mivel a rendszer megfelelő működése érdekében rendelkezni kell a növényfajta fogalmának meghatározásáról;

mivel e meghatározásnak nem célja a szellemi tulajdonjogok, különösen a szabadalmi jog területén már kialakult meghatározások módosítása, sem a termékek (ideértve a növényeket és a növényi anyagokat, valamint az olyan eljárásokat is, amelyek az ipari tulajdonjog körébe tartoznak) oltalmazhatóságára vonatkozó jogszabályok alkalmazásával való összeütközés, illetve azok alkalmazásának kizárása;

mivel azonban kívánatos, hogy mindkét területen közös meghatározás legyen érvényben; ezért nemzetközi szinten támogatni kell e közös meghatározás kidolgozására tett erőfeszítéseket;

mivel a közösségi növényfajta-oltalmi jog megadásához a fajtára vonatkozó fontosabb jellemzők értékelése szükséges; mivel azonban e jellemzők szükségképpen összefüggésben állnak azok gazdasági jelentőségével;

mivel a rendszernek egyértelműen meg kell határoznia, hogy kit illet meg a Közösség egészére kiterjedően érvényes, növényfajtajogi oltalom; mivel bizonyos esetekben ez a jog nem egyetlen személyt, hanem több személyt közösen illet meg; mivel a bejelentések benyújtására való jogosultság alakításait is meg kell határozni;

mivel a rendszernek meg kell határoznia az e rendeletben használt „jogosult” fogalmát is; mivel az említett „jogosult” fogalma e rendeletben, beleértve annak 29. cikke (5) bekezdését is, további részletezés nélkül, a rendelet 13. cikke (1) bekezdésében szereplő értelemben használandó;

⁽¹⁾ HL C 244., 1990.9.28., 1. o. és HL C 113., 1993.4.23., 7. o.

⁽²⁾ HL C 305., 1992.11.23., 55. o. és HL C 67., 1992.3.16., 148. o.

⁽³⁾ HL C 60., 1991.3.8., 45. o.

mivel a közösségi növényfajta-oltalmi jog hatályának az egész Közösségre nézve egységesnek kell lennie, ezért a jogosult hozzájárulásához kötött kereskedelmi ügyleteknek pontosan körülhatároltnak kell lenniük; mivel az oltalom körét – a legtöbb nemzeti rendszerhez képest – ki kell terjeszteni a fajta egyes anyagaira is, a Közösségen kívüli országokkal folytatott olyan kereskedelem figyelembevétele érdekében, amelynek során az oltalom nem érvényesül; mivel azonban a jogkimerülés elve bevezetésének biztosítania kell, hogy ez az oltalom ne legyen túlzott mértékű;

mivel a növénynevelés ösztönzése érdekében a rendszer alapján véve megerősíti az oltalom alatt álló fajtákhoz való szabad hozzáférés nemzetközileg elfogadott szabályát az azokból új fajták előállítására, valamint az új fajták hasznosítása céljából;

mivel bizonyos esetekben, amikor az új fajta – jóllehet megkülönböztethető, de – alapvetően a kiindulási fajtából származik, valamiféle függőségi viszonyt kell kialakítani az utóbbi jogosultjától;

mivel a közösségi növényfajta-oltalmi jogok gyakorlását a közérdekből elfogadott rendelkezésekben megállapított korlátozásoknak kell alávetni;

mivel ez magában foglalja a mezőgazdasági termelés védelmét; mivel e cél érdekében bizonyos feltételek mellett jogot kell biztosítani a mezőgazdasági termelők számára a betakarított termény szaporítási céllal történő felhasználására;

mivel biztosítani kell e feltételek közösségi szinten történő megállapítását;

mivel – közérdekből, bizonyos körülmények között, amelyek magukban foglalhatják a piac meghatározott tulajdonságokkal rendelkező anyagokkal való ellátásának szükségességét, vagy a tökéletesített fajták folyamatos nemesítésére irányuló ösztönzés fenntartását – rendelkezni kell a kényszerengedélyezésről is;

mivel kötelezővé kell tenni a meghatározott fajtanevek használatát;

mivel alapelv, hogy a közösségi növényfajta oltalmának időtartamát legalább 25 évben, szőlő- és fajták esetében pedig legalább 30 évben kell meghatározni; azonban a jog megszűnésének egyéb okait is meg kell határozni;

mivel a közösségi növényfajta-oltalmi jog a jogosult tulajdonának tárgyát képezi, és ezért tisztázni kell a tagállamok nem harmonizált jogi rendelkezésekhez, különösen a polgári jogi rendelkezésekhez viszonyított szerepét; mivel ez vonatkozik a bitorlások

rendezésére, valamint a közösségi növényfajta-oltalmi jogok érvényesítésére is;

mivel biztosítani kell, hogy a közösségi növényfajta-oltalmi jogok rendszere jogelveinek teljes körű alkalmazása ne csorbuljon egyéb rendszerek hatásai miatt; mivel ennek érdekében szükség van a tagállamok érvényben lévő nemzetközi kötelezettségeivel összhangban álló, az egyéb ipari tulajdonjogokhoz fűződő viszonytal kapcsolatos egyes szabályokra;

mivel elengedhetetlen annak vizsgálata, hogy a közösségi növényfajta-oltalmi jogok rendszerével való összhang megteremtése érdekében szükség van-e, és milyen mértékben az egyéb iparjogvédelmi rendszerekben – mint például a szabadalmi jogban – biztosított oltalom feltételeinek kiigazítására vagy egyéb módosítására; mivel ezt – szükség esetén – a további közösségi jogszabályok megfelelő szabályaival kell megállapítani;

mivel a Közösségi Növényfajta-hivatal, ideértve annak Fellebbezési Tanácsait is, a közösségi növényfajta-oltalmi jogok megadásával, megszüntetésével és vizsgálatával összefüggő feladatait és jogkörét – mint például a Hivatal szervezeti felépítése és eljárási szabályai, a Bizottsággal és a tagállamokkal való együttműködés különösen az igazgatási tanácson keresztül, a vizsgálati hivatalok bevonása a szakmai szempontok szerinti vizsgálatokba, továbbá a szükséges költségvetési intézkedések –, a lehető legnagyobb mértékben az egyéb rendszerekben már kidolgozott szabályok alapján kell kialakítani;

mivel a Hivatalt a tagállamok és a Bizottság képviselőiből álló, fent említett igazgatási tanácsnak kell utasítania és felügyelnie;

mivel a Szerződés az e rendelet elfogadásához kizárólag a 235. cikkben foglalt jogköröket biztosítja;

mivel e rendelet figyelembe veszi a fennálló olyan nemzetközi egyezményeket, mint például az „új növényfajták oltalmáról szóló nemzetközi egyezmény” (UPOV egyezmény), az „európai szabadalmak oltalmáról szóló egyezmény” (Európai Szabadalmi Egyezmény), valamint „a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól, ezen belül a hamisított áruk kereskedelméről szóló megállapodás”; mivel ennélfogva e rendelet a növényfajták szabadalmaztatásának tilalmát csak az Európai Szabadalmi Egyezményben előírt mértékben alkalmazza, azaz a növényfajtákra, mint olyanokra;

mivel e rendeletet módosítás céljából felül kell vizsgálni, amint az a fent említett egyezményekkel összefüggő jövőbeni fejlemények kapcsán szükségessé válik,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

ELSŐ RÉSZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Közösségi növényfajta-oltalmi jogok

Ezennel létrejön a közösségi növényfajta-oltalmi jogok rendszere, mint a növényfajtákra vonatkozó közösségi ipari tulajdonjogok egyetlen és kizárólagos formája.

2. cikk

A közösségi növényfajta-oltalmi jogok egységes hatálya

A közösségi növényfajta-oltalmi jogok a Közösség területén belül egységes hatállyal rendelkeznek és e terület vonatkozásában kizárólag egységes alapon adhatók meg, ruházhatók át vagy szűnhetnek meg.

3. cikk

A növényfajtákra vonatkozó nemzeti tulajdonjogok

Ez a rendelet – a 92. cikk (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre is figyelemmel – nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy a növényfajtákra nemzeti tulajdonjogokat biztosítsanak.

4. cikk

A Közösség Hivatala

E rendelet végrehajtása céljából ezennel létrejön a Közösségi Növényfajta-hivatal (a továbbiakban: a Hivatal).

MÁSODIK RÉSZ

ANYAGI JOG

I. FEJEZET

**A KÖZÖSSÉGI NÖVÉNYFAJTA-OLTALMI JOGOK
MEGADÁSÁNAK FELTÉTELEI**

5. cikk

A közösségi növényfajta-oltalmi jogok tárgya

(1) Közösségi növényfajta-oltalom tárgyát képezheti valamennyi növényrendszertani nemzetséghez és fajhoz tartozó fajta, ideértve többek között a nemzetségek és fajok közötti hibrideket is.

(2) E rendelet alkalmazásában „fajta” az a legkisebb besorolású önálló növénycsoportosítás, amely – függetlenül attól, hogy kielégíti-e az oltalmazhatósági feltételeket –:

- adott genotípusból vagy genotípusok kombinációjából kifejeződött jellemzők által meghatározható,
- bármely más növénycsoportosítástól legalább egy ilyen kifejeződött jellemző tekintetében megkülönböztethető, és

- jellemzőit megőrző szaporításra alkalmas egységet alkot.

(3) Valamely növénycsoportosítás egész növényekből vagy teljes növény termesztésére alkalmas növényrészekből áll; a továbbiakban az egész növény és a növényrész együttesen: „fajtaösszetevők”.

(4) A (2) bekezdés első francia bekezdésében foglalt kifejeződött jellemzők az ugyanazon típus fajtaösszetevői között változatlanok és változók is lehetnek, amennyiben a variáció szintje szintén a genotípusból vagy genotípusok kombinációjából ered.

6. cikk

Oltalomban részesíthető fajták

Közösségi növényfajta-oltalomban részesülhetnek azok a fajták, amelyek:

- a) megkülönböztethetőek;
- b) egyneműek;
- c) állandóak; és
- d) újak.

A fajtát ezen felül – a 63. cikk rendelkezéseinek megfelelően – fajtánévvel kell megjelölni.

7. cikk

Megkülönböztethetőség

(1) Valamely fajtát megkülönböztethetőnek kell tekinteni, ha egy adott genotípusból vagy genotípusok kombinációjából kifejeződött jellemzőiben egyértelműen eltér bármely más, az 51. cikknek megfelelően meghatározott bejelentési napon közismert fajtától.

(2) Valamely más fajta közismert különösen akkor, ha az 51. cikknek megfelelően meghatározott bejelentési napon:

- a) az a növényfajta-oltalom tárgya volt, vagy a Közösség, valamelyik állam vagy valamely illetékes kormányközi szervezet növényfajta-oltalomra vonatkozó hivatalos nyilvántartásába vették;
- b) arra vonatkozóan növényfajta-oltalom megadása vagy annak hivatalos nyilvántartásba való bejegyzése iránt kérelmet nyújtottak be, amennyiben a kérelem a növényfajta-oltalom megadását vagy a fajtának a hivatalos nyilvántartásba történő bejegyzését eredményezi.

A 114. cikk szerinti végrehajtási szabályok további eseteket határozhatnak meg példaként, amelyek a közismertség eseteinek tekintendők.

8. cikk

Egyneműség

A fajta akkor tekinthető egyneműnek, ha egyedei – azoknak a változásoknak a figyelembevételével, amelyeknek a bekövetkezésére a szaporítás sajátosságai alapján számítani lehet – a megkülönböztethetőség vizsgálatánál alapul vett, valamint a fajtaleírásnál alkalmazott egyéb kifejeződött jellemzőikben azonosak.

9. cikk

Állandóság

A fajta akkor tekinthető állandónak, ha egyedeinek a megkülönböztethetőség vizsgálatánál figyelembe vett, illetve a fajtaleírásnál alkalmazott egyéb kifejeződött jellemzői ismételt szaporítás után, vagy meghatározott szaporítási ciklus esetén minden ilyen ciklus végén változatlanok maradnak.

10. cikk

Újdonság

(1) A fajta akkor tekinthető újnak, ha az 51. cikknek megfelelően meghatározott bejelentési napon a fajtaösszetevőket vagy a fajta

betakarított terményét a 11. cikk értelmében a nemesítő, vagy az ő hozzájárulásával bárki más – a fajta hasznosításának céljából – nem adta el más személynek vagy azzal más módon nem rendelkezett:

- a) a fent említett időpontot megelőző egy évnél korábban a Közösség területén belül;
- b) a fent említett időpontot megelőzően négy évnél, fa vagy szőlő esetében hat évnél korábban a Közösség területén kívül.

(2) A fajtaösszetevők hivatalos szerv részére törvényes célra, illetőleg mások részére szerződéses vagy egyéb jogviszony alapján kizárólag előállításra, újbóli előállításra, többszörözésre, szaporítás céljára történő előkészítésre vagy raktáron tartásra való átengedése nem minősül a (1) bekezdésben foglalt mások részére történő átengedésnek, amennyiben a nemesítő fenntartja magának ezen és egyéb fajtaösszetevők átengedésének kizárólagos jogát, és további átengedés nem történik. Azonban a fajtaösszetevők a fenti (1) bekezdésben megjelölt átengedésének minősül, ha ezen összetevőket valamely hibrid fajta előállításához ismételt felhasználják, valamint ha a hibrid fajta fajtaösszetevőit vagy betakarított terményét engedik át.

Ehhez hasonlóan, a fajtaösszetevőknek egy, a Szerződés 58. cikke második bekezdése szerinti társaság vagy cég részéről valamely más ilyen társaság vagy cég részére történő átengedése nem tekinthető más részére történő átengedésnek, ha egyikük teljes egészében a másikhoz tartozik, vagy ha mindketten teljes egészében valamely harmadik ilyen társasághoz vagy céghez tartoznak, amennyiben további átengedés nem történik. Ez a rendelkezés a szövetkezetekre nem alkalmazandó.

(3) Nem minősül a fajta hasznosításának az olyan fajtaösszetevők vagy a fajta betakarított terményének átengedése, amelyeket a 15. cikk b) és c) pontjában megjelölt célra termesztett növényekből állítottak elő, és nem kerülnek felhasználásra további újbóli előállítás vagy többszörözés céljából, kivéve, ha hivatkozás történik a fajtára az átengedés kapcsán.

Hasonlóképpen figyelmen kívül kell hagyni a mások részére történő átengedést, ha az annak köszönhetően vagy annak következtében történt, hogy a nemesítő a fajtát valamely hivatalos vagy a nemzetközi kiállításokról szóló egyezmény értelmében hivatalosan elismert kiállításon bemutatta, vagy valamelyik tagállamban olyan kiállításon mutatta be, amelyet az adott tagállam hivatalosan a fentiekkel egyenértékűnek ismer el.

II. FEJEZET

JOGOSULTAK

11. cikk

A közösségi növényfajta-oltalomra való jogosultság

(1) Az a személy, aki a fajtát nemesítette vagy felfedezte, illetve kifejlesztette, továbbá annak jogutódja, mindketten – a személy és jogutódja – (a továbbiakban: a nemesítő) jogosultak a közösségi

növényfajta-oltalmi jogokra.

(2) Ha a fajtát két vagy több személy együttesen nemesítette vagy fedezte fel, illetve fejlesztette ki, a jogosultság őket, illetőleg jogutódaikat együttesen illeti meg. Ez a rendelkezés azon esetekre is alkalmazandó, amikor két vagy több személy közül egy vagy több személy fedezte fel a fajtát, a másik vagy a többi személy pedig kifejlesztette.

(3) A jogosultság akkor is közösen illeti meg a nemesítőt és más személyt vagy személyeket, ha a nemesítő és e személy vagy személyek írásos nyilatkozatban közös jogosultságban állapodtak meg.

(4) Ha a nemesítő alkalmazott, akkor közösségi növényfajta-oltalomra való jogosultságot annak az alkalmazotti jogviszonyra alkalmazandó nemzeti jognak az alapján kell meghatározni, amelynek keretében a fajtát nemesítették, vagy felfedezték, illetve kifejlesztették.

(5) Ha a közösségi növényfajta oltalmára való jogosultság a (2)–(4) bekezdés alapján két vagy több személyt illet közösen, e személyek közül egy vagy több írásbeli nyilatkozatban felhatalmazhatja a többi személyt az erre vonatkozó jogosultság igénylésére.

12. cikk

A közösségi növényfajta-oltalmi bejelentés benyújtására való jogosultság

(1) Községi növényfajta-oltalmi bejelentést bármely természetes vagy jogi személy, illetőleg a rá vonatkozó jogszabályok által jogi személynek minősülő szervezet benyújthat, amennyiben:

- valamely tagállam vagy olyan állam állampolgára, amely tagja az új növényfajták oltalmáról szóló nemzetközi egyezmény 1991. évi okmánya 1. cikke xi. pontjában megjelölt Új Növényfajták Oltalmi Uniójának, illetőleg ilyen államban lakóhellyel, székhellyel vagy telephellyel rendelkező személy;
- valamely más állam olyan állampolgára vagy személye, aki lakóhelye, illetőleg amely székhelye vagy telephelye vonatkozásában nem felel meg az a) pontban foglalt követelményeknek, azonban a Bizottság a 36. cikkben megjelölt igazgatási tanács szakvéleményének kikérését követően így határozott. E határozat attól függően hozható meg, hogy a másik állam nyújt-e a tagállamok állampolgárai részére ugyanazon növényrendszertani taxonra olyan oltalmat, amely az e rendeletben nyújtott oltalomnak megfelel; e feltétel teljesülését a Bizottság állapítja meg.

(2) A bejelentést két vagy több ilyen személy közösen is benyújthatja.

III. FEJEZET

A KÖZÖSSÉGI NÖVÉNYFAJTA-OLTALOM JOGHATÁSAI

13. cikk

Közösségi növényfajta-oltalmi jogok jogosultját megillető jogok és a tiltott cselekmények

(1) A közösségi növényfajta-oltalom feljogosítja a közösségi növényfajta-oltalom jogosultját vagy jogosultjait (a továbbiakban: a jogosultat) a (2) bekezdésben foglalt tevékenységek folytatására.

(2) A 15. és 16. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül, az oltalom alatt álló fajta fajtaösszetevői vagy betakarított terménye (a továbbiakban mindkettő: az anyag) vonatkozásában az alábbi tevékenységek kizárólag a jogosult felhatalmazásával folytathatók:

- előállítás vagy újbóli előállítás (többszörözés);
- szaporítás céljára történő előkészítés;
- értékesítésre felkínálás;
- értékesítés vagy egyéb forgalmazás;
- a Közösségből történő kivitel;
- a Közösségbe történő behozatal;
- az a)–f) pontban említett bármely cselekmény céljából történő raktáron tartás.

A jogosult a felhatalmazását feltételekhez és korlátozásokhoz kötheti.

(3) A betakarított terményre a (2) bekezdés rendelkezései kizárólag akkor alkalmazandók, ha a terményhez az oltalomban részcsített fajta fajtaösszetevőinek jogosulatlan felhasználása útján jutottak, és amennyiben a jogosultnak nem volt megfelelő alkalma az említett fajtaösszetevőkkel kapcsolatos jogainak gyakorlására.

(4) A 114. cikk szerinti végrehajtási szabályokban rendelkezni lehet arról, hogy egyes meghatározott esetekben az e cikk (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseket az oltalom alatt álló fajta anyagából közvetlenül nyert termékek tekintetében is alkalmazni kell. E rendelkezéseket kizárólag akkor kell alkalmazni, ha az említett termékekhez az oltalom alatt álló fajta anyagának jogosulatlan felhasználásán keresztül jutottak, kivéve, ha a jogosultnak megfelelő alkalma lett volna az említett anyaggal kapcsolatos jogainak gyakorlására. A közvetlenül nyert termékeket szintén „anyagoknak” kell tekinteni, amennyiben a (2) bekezdés rendelkezései azokra alkalmazandók.

(5) Az (1)–(4) bekezdés rendelkezéseit továbbá alkalmazni kell:

- az olyan fajtákra, amelyek alapvetően abból a fajtából származtatottak, amelyre megadták a közösségi növényfajta-oltalmat, amennyiben ez a fajta nem eleve alapvető származtatott fajta;

b) az olyan fajtákra, amelyek a 7. cikk rendelkezései szerint nem különböztethetők meg az oltalom alatt álló fajtától; és

c) az olyan fajtákra, amelyek előállításához az oltalom alatt álló fajta ismételt felhasználására van szükség.

(6) Az (5) bekezdés a) pontjának alkalmazásában valamely fajta akkor tekinthető alapvetően másik fajtából (a továbbiakban: kiindulási fajta) származtatottnak, ha:

a) meghatározó mértékben a kiindulási fajtából származtatott, vagy olyan fajtából származtatott, amely maga is meghatározó mértékben a kiindulási fajtából származtatott;

b) a 7. cikk rendelkezései szerint a kiindulási fajtától megkülönböztethető; és

c) a származtatási műveletből eredő eltérésektől eltekintve, lényegében megfelel a kiindulási fajta genotípusából vagy genotípusainak kombinációjából származó jellemzők kifejeződésében a kiindulási fajtának.

(7) A 114. cikk szerinti végrehajtási szabályok meghatározhatják azokat a lehetséges származtatási műveleteket, amelyek a (6) bekezdés hatálya alá tartoznak.

(8) A 14. és 29. cikk sérelme nélkül, a közösségi növényfajta-oltalommal járó jogok gyakorlása nem sérthet semmiféle olyan rendelkezést, amelyet a közérdeke, a közrend vagy a közbiztonság, az emberek, állatok és növények életének és egészségének védelme, a környezetvédelem, az ipari és kereskedelmi tulajdon védelme, továbbá a verseny, a kereskedelem és a mezőgazdasági termelés védelme elvéből kiindulva fogadtak el.

14. cikk

A közösségi növényfajta-oltalmi jogoktól való eltérések

(1) A 13. cikk (2) bekezdése ellenére és a mezőgazdasági termelés védelme érdekében a mezőgazdasági termelők jogosultak azon betakarított termény saját birtokukon történő felhasználására szaporítás céljából, amelyet valamely, közösségi növényfajta-oltalom alatt álló fajta (kivéve a hibrid vagy szintetikus fajtákat) szaporítóanyagának saját birtokukon történő elültetése révén nyertek.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései kizárólag az alábbi mezőgazdasági növényfajokra alkalmazandók:

a) Takarmánynövények:

Cicer arietinum L. – Csicseri borsó

Lupinus luteus L. – Sárga csillagfűrt

Medicago sativa L. – Lucerna

Pisum sativum L. (partim) – Takarmányborsó

Trifolium alexandrinum L. – Alexandriai here

Trifolium resupinatum L. – Perzsa here

Vicia faba – Lóbab

Vicia sativa L. – Lednek

és Portugália esetében: *Lolium multiflorum* Lam – Olaszperje

b) Gabonafélék:

Avena sativa – Zab

Hordeum vulgare L. – Árpa

Oryza sativa L. – Rizs

Phalaris canariensis L. – Madárköles

Secale cereale L. – Rozs

X *Triticosecale* Wittm. – Tritikálé

Triticum aestivum L. emend. Fiori et Paol. – Búza

Triticum durum Desf. – Durum búza

Triticum spelta L. – Tönkölybúza

c) Burgonyafélék:

Solanum tuberosum – Burgonya

d) Olaj- és rostonövények:

Brassica napus L. (partim) – Olajrepe

Brassica rapa L. (partim) – Réparepe

Linum usitatissimum – lenmag, kivéve rostlen.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt korlátozás hatálybalépéséhez, továbbá a nemesítő és a mezőgazdasági termelő jogos érdekeinek védelméhez szükséges feltételeket e rendelet hatálybalépését megelőzően a 114. cikk szerinti végrehajtási szabályokban kell megállapítani az alábbi szempontok alapulvételével:

– a mezőgazdasági termelő földbirtokának szintjén a birtok igényeihez szükséges mértékig nem lehet mennyiségi korlátozást előírni,

– a betakarított termény ültetés céljára feldolgozható maga a mezőgazdasági termelő által vagy a részére nyújtott szolgáltatás keretében más által, a tagállamoknak az említett betakarított termény feldolgozási folyamatára különösen annak érdekében megállapított esetleges korlátozásai sérelme nélkül, hogy a feldolgozásra kerülő termék azonossága biztosított legyen a feldolgozásból keletkezőével,

– a mezőgazdasági kistermelők nem kötelezhetők arra, hogy a jogosult részére bármiféle díjat fizessenek; mezőgazdasági kistermelőnek minősülnek a következők:

– az e cikk (2) bekezdésében megjelölt növényfajok közül azok esetében, amelyekre a egyes szántóföldi növények termesztői számára igénybe vehető támogatások rendszeréről szóló, 1992. június 30-i 1765/92/EKG tanácsi rendelet⁽¹⁾ vonatkozik, mindazok a mezőgazdasági termelők, akik 92 tonna gabona termesztéséhez szükséges területnél nem nagyobb területen folytatnak növénytermesztést; a terület kiszámításánál a fent említett rendelet 8. cikk (2) bekezdése alkalmazandó,

⁽¹⁾ HL L 181., 1992.7.1., 12. o. Az utoljára a 1552/1993/EK rendelettel módosított rendelet (HL L 154., 1993.6.25., 19. o.)

- egyéb, e cikk (2) bekezdésében megjelölt növényfajok esetében azok a mezőgazdasági termelők, akik megfelelnek egyes összehasonlítható, megfelelő feltételeknek,
- minden más mezőgazdasági termelő köteles méltányos díjat fizetni a jogosultnak, amelynek érzékelhetően alacsonyabbnak kell lennie, mint az adott területen ugyanazon fajta esetében a szaporítóanyag engedélyezett előállításért felszámított összeg; e méltányos díj mértéke az idő során változhat, figyelembe véve, hogy az adott fajta vonatkozásában milyen mértékben alkalmazzák az (1) bekezdésben foglalt korlátozást,
- kizárólag a jogosultak felelőssége figyelemmel kíséri az e cikkben foglalt, illetőleg e cikk alapján elfogadott rendelkezések betartását; e figyelemmel kísérés megszervezéséhez nem kérhetik hivatalos szervek együttműködését,
- a vonatkozó adatokról a mezőgazdasági termelők és a feldolgozást végző szolgáltatók kötelesek a jogosultakat – azok kérelmére – tájékoztatni; a vonatkozó adatokról a mezőgazdasági termelés figyelemmel kísérésében részt vevő hivatalos szervek is nyújthatnak tájékoztatást, amennyiben azokhoz feladataik szokásos teljesítése során, külön fáradság és költség nélkül jutottak. E rendelkezések – a személyes adatok vonatkozásában – nem érintik a személyes adatok kezelése vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló közösségi és nemzeti jogszabályokat.

15. cikk

A közösségi növényfajta-oltalmi jogok hatályának korlátai

A közösségi növényfajta-oltalmi jogok nem terjednek ki a következőkre:

- a) magánjellegű, nem kereskedelmi célú tevékenységek;
- b) kísérleti célú tevékenységek;
- c) más fajták nemesítésére, vagy felfedezésére, illetve kifejlesztésére irányuló tevékenységek;
- d) a fenti más fajták esetében a 13. cikk (2)–(4) bekezdésében említett tevékenységek, kivéve, ha a 13. cikk (5) bekezdésének rendelkezései alkalmazandók, illetve ha a másik fajta vagy e fajta anyaga olyan tulajdonjogi védelem alá esik, amely nem tartalmaz ehhez hasonlítható rendelkezést; és
- e) olyan tevékenységek, amelyek tilalma a 13. cikk (8) bekezdésében, a 14. vagy 29. cikkben foglalt rendelkezésekbe ütközne.

16. cikk

A közösségi növényfajta-oltalmi jogok kimerülése

A közösségi növényfajta-oltalmi jogok nem terjednek ki az oltalom alatt álló, valamint a 13. cikk (5) bekezdésének hatálya alá tartozó fajta anyagával kapcsolatos tevékenységekre, ha az anyagot a jogosult a Közösség bármely részén mások részére rendelkezésre bocsátotta vagy azt a jogosult hozzájárulásával más részére rendelkezésre bocsátották, továbbá nem terjed ki azon tevékenységekre, amelyek a fenti anyagból származó bármely anyaghoz kapcsolódnak, kivéve, ha e tevékenységek:

- a) a szóban forgó fajta továbbszaporítására is kiterjednek, kivéve, ha e szaporítás már az anyag rendelkezésre bocsátásának időpontjában is szándékolt volt; vagy
- b) a fajtaösszetevők olyan harmadik országba irányuló kivitelére is kiterjednek, amely nem részesíti oltalomban azon növény-nemzetségeket vagy fajokat, amelyekhez az adott fajta tartozik, kivéve, ha az exportált anyagot végső fogyasztásra szánják.

17. cikk

A fajtanevek használata

(1) Bármely személy, aki az oltalom alatt álló vagy a 13. cikk (5) bekezdésének hatálya alá tartozó fajta fajtaösszetevőit a Közösség területén mások részére kereskedelmi céllal felajánlja vagy rendelkezésre bocsátja, köteles a fajtanevet a 63. cikk rendelkezéseinek megfelelően jelölve használni; írásbeli használat esetén a fajtanevnek jól megkülönböztethetőnek és jól olvashatónak kell lennie. Ha a megjelölt fajtanevhez védjegy, kereskedelmi név vagy más hasonló jelölés társul, akkor a fajtanevnek, mint olyannak, könnyen felismerhetőnek kell lennie.

(2) Bármely személy, aki a fenti tevékenységeket a fajta bármely más anyaga tekintetében végzi, a fajtanevet az egyéb jogszabályi előírásoknak megfelelően, vagy valamely hatóság, vásárló vagy bármely egyéb, jogos érdeklődő személy kérésére közölni köteles.

(3) Az (1) és (2) bekezdést a közösségi növényfajta-oltalmi jogok megszűnését követően is alkalmazni kell.

18. cikk

A fajtanevek használatának korlátai

(1) A jogosult a fajtanevvel azonos elnevezés vonatkozásában nyert jogát még a közösségi növényfajta-oltalmi jogok megszűnését követően sem használhatja arra, hogy akadályozza az adott névnek a fajtával kapcsolatos szabad felhasználását.

(2) Valamely harmadik személy a fajtanevvel azonos elnevezésre vonatkozóan elnyert jogát kizárólag akkor használhatja a név

szabad használatát akadályozva, ha e jogát még a fajtanévnek a 63. cikk szerinti kijelölését megelőzően nyerte el.

(3) Ha valamely fajta közösségi növényfajta-oltalom alatt áll, illetőleg valamely tagállamban vagy az Új Növényfajták Oltalmának Nemzetközi Uniójának valamely tagállamában nemzeti tulajdonjogi oltalom alatt áll, akkor sem annak kijelölt fajtaneve, sem bármiféle azzal összetéveszthető megjelölés nem használható a Közösség területén belül az azonos növényrendszertani faj másik fajtájával vagy a 63. cikk (5) bekezdése szerinti közleményben az ahhoz tartozó fajnak minősített faj valamely fajtájával kapcsolatban, valamint az ilyen fajta anyagának megjelölésére.

IV. FEJEZET

A KÖZÖSSÉGI NÖVÉNYFAJTA-OLTALOM OLTALMI IDEJE ÉS MEGSZÚNÉSE

19. cikk

A közösségi növényfajta-oltalmi jogok oltalmi ideje

(1) A közösségi növényfajta-oltalom időtartama az oltalom megadásának évét követő 25. naptári év végéig, a szőlő- és fajok fajtái esetében pedig az azt követő 30. naptári év végéig tart.

(2) A Tanács – a Bizottság javaslatára, minősített többséggel – meghatározott nemzetségekre és fajokra vonatkozóan elrendelheti a fenti időtartamok további öt évvel történő meghosszabbítását.

(3) A közösségi növényfajta-oltalom az (1) illetve (2) bekezdésben foglalt időtartam lejárta előtt megszűnik, ha a jogosult arról a Hivatalhoz küldött írásbeli nyilatkozat útján lemond, a lemondás a nyilatkozatnak a Hivatalhoz történő megérkezését követő naptól hatályos.

20. cikk

A közösségi növényfajta-oltalmi jogok semmissége

(1) A Hivatal a közösségi növényfajta-oltalmat semmisnek nyilvánítja, amennyiben megállapításra kerül, hogy

- a 7. vagy a 10. cikkben megállapított feltételek a közösségi növényfajta-oltalom fennállása alatt nem teljesültek; vagy
- ha a közösségi növényfajta-oltalom megadása alapvetően a bejelentő által szolgáltatott adatok és benyújtott okiratok alapján történt, és a 8. és 9. cikkben foglalt feltételek az oltalom megadásának időpontjában nem voltak meg; vagy

c) a jogot olyan személy részére adták meg, aki arra nem volt jogosult, kivéve, ha a jogot átruházták az arra jogosult személyre.

(2) A közösségi növényfajta-oltalom semmisnek nyilvánításakor azt úgy kell tekinteni, mintha ahhoz – kezdettől fogva – nem fűződtek volna az e rendeletben foglalt joghatások.

21. cikk

A közösségi növényfajta-oltalmi jogok törlése

(1) A Hivatal a közösségi növényfajta-oltalmat jövőre vonatkozó hatállyal törli, ha megállapításra kerül, hogy a 8. vagy 9. cikkben megjelölt feltételek már nem állnak fenn. Ha megállapításra kerül, hogy a feltételek már a törlést megelőző időpontban sem álltak fent, akkor az oltalom ezen időpontra visszamenő hatállyal törölhető.

(2) A Hivatal jövőre vonatkozó hatállyal törölheti a közösségi növényfajta-oltalmat, ha a jogosult – felszólítás ellenére – a Hivatal által meghatározott határidőn belül

- nem teljesíti a 64. cikk (3) bekezdése szerinti kötelezettségét; vagy
- a 66. cikkben említett esetben nem tesz javaslatot másik, megfelelő fajtanevre; vagy
- a közösségi növényfajta-oltalom hatályban tartásáért fizetendő díjak befizetését elmulasztja; vagy
- akár, mint első jogosult, akár mint a 23. cikk szerinti átruházás eredményekénti jogutód, nem felel meg többé a 12. és a 82. cikkben megállapított feltételeknek.

V. FEJEZET

A KÖZÖSSÉGI NÖVÉNYFAJTA-OLTALMI JOGOK MINT A TULAJDONJOG TÁRGYAI

22. cikk

Közelítés a nemzeti jogokhoz

(1) Amennyiben a 23-29. cikk eltérően nem rendelkezik, a közösségi növényfajta-oltalmi jog, mint vagyoni értékű jog minden tekintetben és a Közösség területének egészére nézve úgy tekintendő, mint az azon tagállamban fennálló, megfelelő tulajdonjog, ahol:

- a közösségi növényfajta-oltalmi nyilvántartás bejegyzése szerint a jogosult az adott időpontban lakott, illetőleg ahol székhellyel vagy telephellyel rendelkezett; vagy

b) – amennyiben az a) pontban megállapított feltételek nem teljesülnek – a jogosultnak az említett nyilvántartásban elsőként szereplő eljárás képviselője lakott, illetőleg a bejegyzés időpontjában székhellyel vagy telephellyel rendelkezett.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben megállapított feltételek nem teljesülnek, az (1) bekezdésben említett tagállam az a tagállam, ahol a Hivatal székhelye található.

(3) Amennyiben lakóhelyet, székhelyet vagy telephelyet két vagy több tagállamban is bejegyezték a jogosult vagy eljárásbeli képviselő vonatkozásában az (1) bekezdés szerinti nyilvántartásba, akkor az (1) bekezdés alkalmazásában az első helyen említett lakóhelyet vagy székhelyet kell figyelembe venni.

(4) Ha az (1) bekezdés szerinti nyilvántartásba közös jogosultként két vagy több személyt jegyeztek be, akkor az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásában figyelembe veendő jogosult a nyilvántartásba elsőként bejegyzett azon jogosult, aki megfelel a feltételeknek. Ha a jogosultak közül egyik sem felel meg az (1) bekezdés a) pontjában megállapított feltételeknek, akkor a (2) bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni.

23. cikk

Jogutódlás

(1) A közösségi növényfajta-oltalmi jog jogutódra vagy jogutódokra történő átruházás tárgya lehet.

(2) A közösségi növényfajta-oltalmi jogot megállapodás útján átruházni kizárólag olyan jogutódokra lehet, akik megfelelnek a 12. és 82. cikkben megállapított feltételeknek. Az átruházást írásba kell foglalni, és azt a szerződő feleknek alá kell írniuk, kivéve, ha az bírósági ítélet vagy egyéb, bírósági eljárást megszüntető jogi aktus eredménye. Egyébként az átruházás érvénytelennek minősül.

(3) Ha a 100. cikk másként nem rendelkezik, az átruházás nem érinti a harmadik felek átruházást megelőzően szerzett jogait.

(4) Az átruházás mindaddig nem hatályos a Hivatal irányában, illetve az harmadik felekkel szemben mindaddig nem érvényesíthető, amíg az arra vonatkozó, a végrehajtási rendelkezésekben foglalt írásos bizonyítékot be nem nyújtották, illetőleg azt a közösségi növényfajta-oltalmi nyilvántartásba be nem jegyezték. A nyilvántartásba még be nem jegyzett jogutódlás azonban érvényesíthető az olyan harmadik felekkel szemben, akik az átruházást követően szereztek jogot, de a megszerzés időpontjában tudomásuk volt az átruházásról.

24. cikk

Végrehajthatóság

A közösségi növényfajta-oltalmi jogok végrehajtás alá vonhatók, és a Luganóban 1988. szeptember 16-án aláírt, a joghatóságról,

valamint a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott bírósági ítéletek végrehajtásáról szóló egyezmény (a továbbiakban: a Luganói Egyezmény) 24. cikke értelmében vett ideiglenes intézkedések – ideértve a védőintézkedéseket is – tárgyát képezhetik.

25. cikk

Csődeljárás és más hasonló eljárások

Mindaddig, amíg a tagállamokra vonatkozó közös szabályok e területen hatályba nem lépnek, a közösségi növényfajta-oltalmi jogok csak abban a tagállamban vonhatók csőd- vagy más hasonló eljárás alá, amelyikben a nemzeti jog vagy az e területre érvényes egyezmények alapján az eljárást elsőként megindították.

26. cikk

A közösségi növényfajta-oltalmi bejelentés, mint a tulajdonjog tárgya

A 22-25. cikk rendelkezéseit a közösségi növényfajta-oltalmi bejelentésekre alkalmazni kell. E bejelentések vonatkozásában a fenti cikkekben szereplő, a közösségi növényfajta-oltalmi nyilvántartásra való hivatkozásokat a közösségi növényfajta-oltalmi bejelentések nyilvántartására való hivatkozásoknak kell tekinteni.

27. cikk

Szerződéses hasznosítási jogok

(1) A közösségi növényfajta-oltalmi jogok részben vagy egészben szerződéses hasznosítási jogok tárgyát képezhetik. A hasznosítási jogok kizárólagosak vagy nem kizárólagosak lehetnek.

(2) A jogosult a közösségi növényfajta-oltalom alapján öt megillető jogot érvényesítheti a hasznosítási jogot élvező olyan személlyel szemben, aki a hasznosítási jogához kapcsolódó (1) bekezdés szerinti feltételeket vagy korlátozásokat megszegi.

28. cikk

Közös jogosultság

A 22-27. cikkben foglalt rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell a közösségi növényfajta-oltalmi jogok közös tulajdonjoga esetén a vonatkozó részesedéssel arányban, amennyiben korábban ilyen részesedési hányadok meghatározásra kerültek.

29. cikk

Kötelező hasznosítás

(1) A Hivatal valamely személy vagy személyek részére – annak kérelmére vagy kérelmükre – kötelező hasznosítási jogot biztosíthat, de csak közérdekből és a 36. cikkben említett Igazgatási Tanáccsal való egyeztetést követően.

(2) Valamely tagállam, a Bizottság, vagy valamely közösségi szinten létrehozott és a Bizottság által nyilvántartásba vett szervezet kérelmére kötelező hasznosítási jog biztosítható egyes meghatározott követelményeknek megfelelő személyek kategóriája, vagy bármely más személy részére valamely tagállam vagy tagállamok, illetve a Közösség egésze vonatkozásában. A kötelező hasznosítási jog csak közérdekből és az igazgatási tanács jóváhagyásával adható.

(3) A kötelező hasznosítási jog megadásával egyidejűleg a Hivatal meghatározza azokat a tevékenységfajtákat, amelyekre a kötelező hasznosítási jog kiterjed, valamint az azokra vonatkozó ésszerű feltételeket, és a (2) bekezdésben említett különleges követelményeket. Az ésszerű feltételek meghatározásakor figyelembe kell venni közösségi növényfajta-oltalmi jogok minden olyan jogosultjának érdekeit, akiket a kötelező hasznosítási jog biztosítása érinthet. Az ésszerű feltételek között szerepelhetnek esetleges időbeli korlátozások, megfelelő jogdíj fizetése a jogosult

részére méltányos díjazás címén, továbbá e feltételek bizonyos kötelezettségeket róhatnak a jogosultra, amelyek teljesítése a kötelező hasznosítási jog felhasználásához szükséges.

(4) A kötelező hasznosítási jog megadását követő minden egyes év elteltekor és a fent említett esetleges időbeli korlátokon belül az eljárásban részt vevő bármely fél kezdeményezheti a kötelező hasznosítási jog megadásáról szóló határozat törlését vagy módosítását. Az ilyen kérelem indoka kizárólag az lehet, hogy a határozat alapjául szolgáló körülményekben időközben változás állt be.

(5) Kérelemre a kötelező hasznosítási jog megadható a jogosult részére alapvető származtatott fajta vonatkozásában is, amennyiben az (1) bekezdésben foglalt feltételek teljesülnek. A (3) bekezdésben említett ésszerű feltételek magukban foglalják a kiindulási fajta jogosultjának méltányos díjazás címén fizetendő megfelelő jogdíjat is.

(6) A 114. cikk szerinti végrehajtási szabályok meghatározhatnak egyes, az (1) bekezdésben említett eseteket is példaként a közérdekre, továbbá megállapíthatják a fenti bekezdésekben foglalt rendelkezések részletes végrehajtási szabályait.

(7) Közösségi növényfajta-oltalmi jogok vonatkozásában a tagállamok nem adhatnak kötelező hasznosítási jogot.

HARMADIK RÉSZ

A KÖZÖSSÉGI NÖVÉNYFAJTA-HIVATAL

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

30. cikk

Jogállás, fiókhivatalok

(1) A Hivatal a Közösség szerve. A Hivatal jogi személyiséggel rendelkezik.

(2) A Hivatal valamennyi tagállamban az azok nemzeti joga szerint a jogi személyeknek biztosított, legszélesebb körű jogképességgel rendelkezik. Ezen belül jogosult különösen ingó és ingatlan tulajdonjogának megszerzésére és elidegenítésére, valamint peres eljárásokban félként való részvételre.

(3) A Hivatalt annak elnöke képviseli.

(4) A Hivatal a 36. cikkben említett igazgatási tanács hozzájárulásával nemzeti kirendeltségeket bízhat meg egyes igazgatási feladatainak ellátásával, illetőleg e célból a tagállamokban – azok hozzájárulásával – fiókhivatalokat létesíthet.

31. cikk

Személyzet

(1) A 47. cikknek a fellebbezési tanács tagjaira történő alkalmazásának sérelme nélkül, a Hivatal alkalmazottaira az Európai Közösségek köztisztviselőinek személyzeti szabályzatát, az Európai Közösségek egyéb közalkalmazottainak alkalmazási feltételeit, és az Európai Közösségek szervezetei által a fenti személyzeti szabályzat és az alkalmazási feltételek alkalmazása érdekében együttesen elfogadott szabályokat kell alkalmazni.

(2) A 43. cikkben foglaltak sérelme nélkül, a Hivatal gyakorolja saját alkalmazottai vonatkozásában a fenti személyzeti szabályzatban és az alkalmazási feltételekben ráruházott kinevezési jogokat.

32. cikk

Kiváltságok és mentességek

Az Európai Közösségek kiváltságokról és mentességekről szóló jegyzőkönyvét a Hivatalra is alkalmazni kell.

33. cikk

Felelősség

(1) A Hivatal szerződéses felelősségére az adott szerződésre alkalmazandó jog az irányadó.

(2) Az Európai Közösségek Bírósága joghatósággal rendelkezik a Hivatal által kötött szerződésben szereplő választottbíróvási kikötés alapján ítéletet hozni.

(3) Szerződésen kívüli felelősség esetén a Hivatal a tagállamok jogrendszerében szereplő általános jogelveknek megfelelően köteles megtéríteni az osztályai vagy alkalmazottai által feladataik teljesítése során okozott károkat.

(4) A (3) bekezdés szerinti kártérítési jogviták elbírálására az Európai Közösségek Bírósága rendelkezik joghatósággal.

(5) A Hivatal alkalmazottainak a Hivatallal szembeni személyes felelősségére a személyzeti szabályzatban és az alkalmazási feltételekben megállapított rendelkezések az irányadók.

34. cikk

Nyelvek

(1) A Hivatal tekintetében az Európai Gazdasági Közösségben használatos nyelvekről szóló, 1958. április 15-i 1. sz. rendeletben ⁽¹⁾ rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) A Hivatalhoz intézett kérelmeket, az azok intézéséhez szükséges iratokat és minden egyéb betérjesztett iratot az Európai Közösségek valamelyik hivatalos nyelvén kell benyújtani.

(3) A 114. cikk szerinti végrehajtási szabályoknak megfelelően a Hivatal előtti eljárásokban a felek jogosultak írásban vagy szóban, az Európai Közösségek bármely hivatalos nyelvén fordítás segítségével eljárni, valamint – meghallgatások esetén – az Európai Közösségek hivatalos nyelvei közül legalább még egy másik nyelvre történő szinkrontolmácsolást igénybe venni, az eljárásban szereplő bármely másik fél által választott nyelven. E jog gyakorlása nem jár külön költségekkel az eljárásban részt vevő felek számára.

(4) A Hivatal működéséhez szükséges fordítási szolgáltatást általában az Unió Szerveinek Fordító Központja biztosítja.

⁽¹⁾ HL 17., 1958.10.6., 385/58. o. A legutóbb az 1985. évi csatlakozási okmánnyal módosított rendelet.

35. cikk

A Hivatal határozatai

(1) A Hivatal határozatait – amennyiben azokat a 72. cikknek megfelelően nem a fellebbezési tanácsnak kell meghoznia – maga a Hivatal elnöke kell meghozza, vagy azokat az ő nevében kell meghozni.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezéseire is figyelemmel, a 20., 21., 29., 59., 61., 62., 63., 66. cikk, illetve a 100. cikk (2) bekezdése szerinti határozatokat a Hivatal alkalmazottaiból álló háromtagú bizottság hozza. E bizottság tagjainak szakképesítését, az egyes tagok hatáskörét a határozat előkészítési szakaszában, a szavazási feltételeket, valamint a Hivatal elnökének e bizottsággal kapcsolatos szerepét a 114. cikk szerinti végrehajtási rendelkezésekben kell meghatározni. Egyebekben a bizottság tagjait határozatuk meghozatalában semmilyen utasítás nem köti.

(3) Az elnöknek a (2) bekezdésben meghatározottakon kívüli határozatait, amennyiben azokat nem ő hozza meg, a Hivatal alkalmazottai közül a 42. cikk (2) bekezdése h) pontjának megfelelően erre felhatalmazott személy hozhatja meg.

II. FEJEZET

AZ IGAZGATÁSI TANÁCS

36. cikk

Megalakulás és hatáskör

(1) Ezennel létrejön a Hivatal mellett működő igazgatási tanács. E rendelet egyéb rendelkezéseire, illetve a 113. és 114. cikkben ráruházott hatáskörön kívül az igazgatási tanács Hivatallal kapcsolatos jogköre a következő:

- a) tanácsot ad a Hivatal hatáskörébe tartozó ügyekben, valamint általános iránymutatásokat ad ki ezzel kapcsolatban.
- b) megvizsgálja az ügyvezetésre vonatkozó elnöki beszámolót, továbbá a vizsgálat és a beszerzett egyéb információk alapján figyelemmel kíséri a Hivatal működését.
- c) a Hivatal javaslatára meghatározza a 35. cikkben említett bizottságok számát, munkamegosztását és működésük időtartamát, valamint általános iránymutatásokat bocsát ki erre vonatkozólag.
- d) a Hivatal munkamódszereire vonatkozóan szabályokat állapíthat meg.
- e) próba-jellegű iránymutatásokat adhat ki az 56. cikk (2) bekezdésének megfelelően.

- (2) A fentiekén kívül az igazgatási tanács:
- véleményt adhat ki a Hivatal és a Bizottság számára, továbbá azoktól adatokat kérhet be, ha ezt szükségesnek tartja,
 - továbbíthatja a Bizottsághoz – módosításokkal vagy anélkül – a 42. cikk (2) bekezdésének g) pontja alapján elé kerülő tervezeteket, illetőleg az e rendeletre, a 113. és 114. cikkben említett rendelkezésekre, vagy a közösségi növényfajta-oltalmakkal kapcsolatos bármely egyéb szabályra vonatkozó saját módosító javaslatait,
 - véleményét ki kell kérni a 113. cikk (4) bekezdése, valamint a 114. cikk (2) bekezdése szerint,
 - teljesíti a 109., 111. és 112. cikkben foglaltaknak megfelelően a Hivatal költségvetésével kapcsolatos feladatait.

37. cikk

Összetétel

- (1) Az igazgatási tanács az egyes tagállamok egy-egy képviselőjéből, a Bizottság egy képviselőjéből és az ő helyetteseiből áll.
- (2) Az igazgatási tanács tagjait – az eljárási szabályzat rendelkezéseitől függően – tanácsadók és szakértők segíthetik.

38. cikk

Elnökség

- (1) Az igazgatási tanács tagjai közül elnököt és elnökhelyettest választ. Az elnökhelyettes az elnököt annak akadályoztatása esetén hivatalból helyettesíti.
- (2) Az elnök és az elnökhelyettes megbízási ideje igazgatási tanácsbeli tagságuk megszűnésével egyidejűleg lejár. E rendelkezés sérelme nélkül az elnök és az elnökhelyettes megbízási ideje három év, kivéve, ha ezen időtartam lejártát megelőzően új elnök vagy elnökhelyettes választására kerül sor. A megbízási megújítható.

39. cikk

Ülések

- (1) Az igazgatási tanács ülését annak elnöke hívja össze.
- (2) Ha az igazgatási tanács eltérően nem határoz, a Hivatal elnöke részt vesz a tanácskozásokon, azonban szavazati joggal nem rendelkezik.
- (3) Az igazgatási tanács évente egy alkalommal rendes ülést tart; ezen túlmenően elnökének kezdeményezésére, illetőleg a Bizottság vagy a tagállamok egyharmadának kérésére ülést tart.

(4) Az igazgatási tanács eljárási szabályokat fogad el, és e szabályoknak megfelelően neki alárendelt bizottságokat hozhat létre.

(5) Az igazgatási tanács az ülésein megfigyelőként való részvételre más személyeket is meghívhat.

(6) Az igazgatási tanács részére titkárságot a Hivatal biztosít.

40. cikk

Az ülések helye

Az igazgatási tanács üléseit a Bizottság székhelyén, illetőleg a Hivatal vagy valamely vizsgálóhivatal helyiségében tartja. A részletes szabályokat az eljárási szabályzat tartalmazza.

41. cikk

Szavazás

(1) Az igazgatási tanács a (2) bekezdésben említettektől eltérő határozatait a tagállamok képviselőinek egyszerű többségével hozza.

(2) A tagállamok képviselőinek kétharmados többségére van szükség azon határozatok meghozatalához, amelyek a 12. cikk (1) bekezdésének b) pontja, a 29. cikk, a 36. cikk (1) bekezdésének a), b), d) és e) pontja, a 43. és a 47. cikk, a 109. cikk (3) bekezdése, valamint a 112. cikk értelmében az igazgatási tanács hatáskörébe tartoznak.

(3) Minden tagállam egy szavazattal rendelkezik.

(4) Az igazgatási tanács határozatainak a Szerződés 189. cikke értelmében nincs kötelező erejük.

III. FEJEZET

A HIVATAL VEZETÉSE

42. cikk

Az elnök hatásköre és feladatköre

(1) A Hivatalt az elnök vezeti.

(2) E célból az elnöknek különösen a következő hatásköre és feladatai vannak:

- a) minden szükséges lépést megtesz annak érdekében, hogy – e rendelet rendelkezéseinek, a 112. és 113. cikk előírásainak, valamint az igazgatási tanács által a 36. cikk (1) bekezdésében foglaltak szerint megállapított szabályoknak és kibocsátott iránymutatásoknak megfelelően – biztosítsa a Hivatal működését, ideértve belső igazgatási utasítások elfogadását és közlemények közzétételét is.

- b) évente ügyviteli beszámolót terjeszt a Bizottság, valamint az igazgatási tanács elé.
- c) gyakorolja az alkalmazottak vonatkozásában a 31. cikk (2) bekezdésében megállapított hatáskört.
- d) javaslatokat terjeszt elő a 36. cikk (1) bekezdésének c) pontja, valamint a 47. cikk (2) bekezdésében említettek szerint.
- e) a 109. cikk (1) bekezdésében foglaltak szerint elkészíti a Hivatal bevételi és költség-tervezetét, továbbá végrehajtja a költségvetést a 110. cikkben foglaltaknak megfelelően.
- f) megadja az igazgatási tanács által a 36. cikk (2) bekezdésének első francia bekezdése szerint kért tájékoztatást.
- g) módosító javaslatokat terjeszthet az igazgatási tanács elé e rendeletre, a 113. és 114. cikkben foglalt rendelkezésekre vagy bármely egyéb, a közösségi növényfajta-oltalommal kapcsolatos jogszabályra vonatkozóan.
- h) hatáskörét a 113. és 114. cikkben említett rendelkezésekre is figyelemmel a Hivatal személyzetének más tagjaira ruházhatja át.

(3) Az elnök munkáját egy vagy több alelnök segíti. Az elnököt távolléte vagy akadályoztatása esetén az alelnök vagy az alelnökök egyike helyettesíti az igazgatási tanács által a 36. cikk (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően elkészített szabályzatban vagy a kiadott iránymutatásokban megállapított eljárás szerint.

43. cikk

A vezető tisztviselők kinevezése

(1) A Hivatal elnökét a Bizottság által – az igazgatási tanács véleményének kikérését követően – összeállított jelöltlistáról a Tanács jelöli ki. Az elnök elbocsátására a Tanács jogosult a Bizottságnak az igazgatási tanács véleményének kikérését követően előterjesztett javaslata alapján.

(2) Az elnök hivatali ideje legfeljebb öt év. A kinevezés megújítható.

(3) A Hivatal alelnökének vagy alelnökeinek kinevezése és elbocsátása az (1) és (2) bekezdésben foglaltak szerint, az elnökkel való egyeztetést követően történhet.

(4) Az (1)–(3) bekezdésben megjelölt tisztviselők felett a fegyelmi jogkört a Tanács gyakorolja.

44. cikk

A törvényesség ellenőrzése

(1) Az elnök azon tevékenységének törvényességét, amelyre vonatkozóan az ellenőrzést a közösségi jog nem utalja más

testület törvényességi ellenőrzése körébe, valamint az igazgatási tanácsnak a Hivatal költségvetésével kapcsolatos tevékenységének törvényességét a Bizottság ellenőrzi.

(2) A Bizottság elrendeli az (1) bekezdésben említett jogellenes cselekmény módosítását vagy megsemmisítését.

(3) A tagállamok, az igazgatási tanács bármely tagja, illetőleg bármely közvetlenül vagy személyesen érintett más személy a Bizottság elé terjeszthet minden közvetlenül vagy közvetve az (1) bekezdésben említett jogcselekményt annak törvényességi felülvizsgálata céljából. Az említett jogcselekményt az érintett személy a tudomására jutástól számított két hónapon belül terjesztheti a Bizottság elé. A Bizottság két hónapon belül meghozza és közli határozatát.

IV. FEJEZET

A FELLEBBEZÉSI TANÁCSOK

45. cikk

Létrehozás és jogkörök

(1) A Hivatalon belül egy vagy több fellebbezési tanácsot kell létrehozni.

(2) A fellebbezési tanács(ok) feladata a 67. cikk szerinti határozatok ellen beadott fellebbezések elbírálása.

(3) A fellebbezési tanács vagy Tanácsok igény szerint üléseznek. A fellebbezési tanácsok számát és munkamegosztását a 114. cikkben megjelölt végrehajtási szabályokban kell meghatározni.

46. cikk

A fellebbezési tanácsok összetétele

(1) A fellebbezési tanács elnökből és két másik tagból áll.

(2) Minden egyes ügynél az elnök választja ki a másik két tagot és helyetteseiket a 47. cikk (2) bekezdése szerint összeállított, szakképzettséggel rendelkező tagokat tartalmazó névjegyzék alapján.

(3) Ha a fellebbezési tanács úgy véli, hogy a fellebbezés jellege azt megkívánja, az előbb említett névjegyzékből legfeljebb még további két tagot meghívhat az ügy elbírálására.

(4) Az egyes fellebbezési tanács(ok) tagjaitól megkívánt képzettséget, az egyes tagok jogkörét a döntés-előkészítésben, valamint szavazási feltételeket a 114. cikk szerinti végrehajtási szabályok határozzák meg.

47. cikk

A fellebbezési tanácsok tagjainak függetlensége

(1) A fellebbezési tanácsok elnökeit és azok helyetteseit a Tanács jelöli ki a minden egyes elnökre és elnökhelyettesre nézve külön összeállított jelöltek listájáról, amelyet a Bizottság az igazgatási tanács véleményének beszerzését követően terjeszt elő. A kinevezés öt évre szól, és megújítható.

(2) A fellebbezési tanácsok többi tagját a 46. cikk (2) bekezdésének megfelelően, az igazgatási tanács választja ki, öt éves időtartamra a szakképzettséggel rendelkező tagoknak a Hivatal javaslata alapján összeállított névjegyzékéből. Az összeállított névjegyzék öt évig érvényes. A névjegyzék részben vagy egészben megújítható.

(3) A fellebbezési tanács tagjai függetlenek. Határozataik meghozatala során semmiféle utasítás nem köti őket.

(4) A fellebbezési tanácsok tagjai nem lehetnek tagjai a 35. cikk szerinti bizottságoknak, sem egyéb feladatkört nem tölthetnek be a Hivatalon belül. A fellebbezési tanácsok tagjai feladatukat rész munkaidőben is elláthatják.

(5) A fellebbezési tanácsok tagjai kinevezésük időtartama alatt sem hivatalukból, sem a névjegyzékből nem mozdíthatók el, kivéve, ha az elmozdítást alapos indok támasztja alá, és az Európai Közösségek Bírósága – a Bizottságnak az igazgatási tanács véleménye beszerzését követő kezdeményezésére – ilyen érvényű határozatot hoz.

48. cikk

Kizárás és kifogás

(1) A fellebbezési tanácsok tagjai nem vehetnek részt a fellebbezési eljárásban, ha abban személyesen érdekeltek, ha korábban az eljárásban a felek valamelyikének képviselőjeként részt vettek, vagy ha a fellebbezés tárgyát képező határozat meghozatalában részt vettek.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett okok vagy valamely egyéb ok miatt a fellebbezési tanács tagja úgy véli, hogy nem vehet részt a fellebbezési eljárásban, erről megfelelő formában tájékoztatja a fellebbezési tanácsot.

(3) A fellebbezési eljárásban résztvevő bármely fél kifogást emelhet a fellebbezési tanács tagjai ellen az (1) bekezdésben említett valamely ok, vagy elfogultság gyanúja esetén. Kifogásnak azonban nincs helye, ha a fellebbezési eljárásban résztvevő fél, a kifogási ok tudomására jutását követően, annak ellenére valamely eljárási cselekményt tett. Nincs helye kifogásnak a tagok állampolgársága miatt.

(4) A fellebbezési tanács a (2) és (3) bekezdés szerinti esetekben teendő intézkedésekről az érintett tag részvétele nélkül határoz. E határozat meghozatalánál a saját kizárását kérő tagot, illetve a kifogásolt tagot valamelyik póttag helyettesíti.

NEGYEDIK RÉSZ

A HIVATAL ELŐTTI ELJÁRÁSOK

I. FEJEZET

BEJELENTÉSEK

49. cikk

A bejelentés benyújtása

(1) A közösségi növényfajta-oltalmi bejelentés a bejelentő válasza szerint benyújtható:

a) közvetlenül a Hivatalnál; vagy

b) a 30. cikk (4) bekezdésének megfelelően létesített vagy megbízott fiókhivataloknál, illetve nemzeti kirendeltségeknél, feltéve, hogy a bejelentő a bejelentés benyújtásától számított két héten belül közvetlenül tájékoztatja a Hivatalt a bejelentés megtörténtéről.

A b) pont szerinti tájékoztatás módjára vonatkozóan a 114. cikkben említett végrehajtási rendelkezések állapíthatnak meg részletes szabályokat. A Hivatal b) pontban foglaltak szerinti tájékoztatása a bejelentés megtörténtéről nem érinti a bejelentés érvényességét, amennyiben a bejelentés a fiókhivatalhoz vagy nemzeti kirendeltséghez történő benyújtást követő egy hónapon belül megérkezik a Hivatalhoz.

(2) Ha a bejelentést az (1) bekezdés b) pontja szerint valamelyik nemzeti kirendeltségnél nyújtják be, a kirendeltség köteles mindent megtenni annak érdekében, hogy a benyújtást követő két héten belül az továbbításra kerüljön a Hivatalhoz. A nemzeti kirendeltségek a bejelentő részére díjat állapíthatnak meg, amely nem haladhatja meg a bejelentés átvételének és továbbításának ügyviteli költségeit.

50. cikk

A bejelentésre vonatkozó feltételek

(1) A közösségi növényfajta-oltalmi bejelentésnek legalább a következőket tartalmaznia kell:

- a) a közösségi növényfajta-oltalom megadása iránti kérelem;
- b) a növényrendszertani taxon azonosítása;
- c) a bejelentő vagy – adott esetben – az együttes bejelentők azonosító adatai;
- d) a nemesítő neve és nyilatkozat arról, hogy a bejelentők tudomása szerint más személyek nem vettek részt a fajta nemesítésében, illetőleg felfedezésében és kifejlesztésében; ha a bejelentő nem azonos a nemesítővel vagy nem egyedüli nemesítő, akkor csatolnia kell az arra vonatkozó bizonyító erejű okiratokat, hogy a közösségi növényfajta-oltalmi jogot hogyan szerzte meg;
- e) a fajta ideiglenes megjelölése;
- f) a fajta szakmai leírása;
- g) a fajta földrajzi eredete;
- h) ha van, akkor az eljárási képviselő meghatalmazása;
- i) a fajta esetleges korábbi kereskedelmi forgalmazására vonatkozó adatok;
- j) a fajtára vonatkozóan esetleg benyújtott egyéb bejelentés adatai.

(2) A 114. cikk szerinti végrehajtási szabályok az (1) bekezdésben említett részletes feltételeket állapíthatnak meg, ideértve további adatok közlését is.

(3) A kérelemben javaslatot kell tenni a fajtanévre, amely (javaslat) a bejelentéshez mellékelhető.

51. cikk

Bejelentési nap

A közösségi növényfajta-oltalmi bejelentés kelte az a nap, amikor az érvényes bejelentést a 49. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint a Hivatal, illetőleg a 49. cikk (1) bekezdése b) pontja szerint valamely fiókhivatal vagy nemzeti kirendeltség kézhezvette, amennyiben a bejelentés megfelel az 50. cikk (1) bekezdésében foglaltaknak, és a 83. cikk szerint fizetendő díjat a Hivatal által meghatározott időn belül befizették.

52. cikk

Elsőbbség

(1) A bejelentés elsőbbségét a bejelentés kézhezvételének napja alapján kell meghatározni. Azonos keltezéssel beérkezett kérelmek között az elsőbbséget azok átvételének sorrendje dönti el, amennyiben az megállapítható. Ellenkező esetben azonos elsőbbséget élveznek.

(2) Ha a bejelentő vagy jogelődje korábban valamely tagállamban vagy az Új Növényfajták Nemzetközi Oltalmi Uniója valamely tagállamában a fajtára vonatkozó tulajdonjogot már igényelte, és a bejelentés benyújtása a korábbi bejelentéstől számított 12 hónapon belül történt, akkor a bejelentő a korábban benyújtott bejelentése alapján élvez elsőbbséget a közösségi növényfajta-oltalom tekintetében, amennyiben a bejelentés benyújtásakor a korábbi bejelentés még fennáll.

(3) Az elsőbbségnek az a joghatása, hogy a 7., 10. és 11. cikk alkalmazásában a korábban benyújtott bejelentés időpontját kell a közösségi növényfajta-oltalmi bejelentés időpontjának tekinteni.

(4) A (2) és (3) bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni az olyan korábbi bejelentésekre is, amelyeket másik tagállamban nyújtottak be, amennyiben a 12. cikk (1) bekezdése b) pontjának második mondatában foglalt feltételek a közösségi növényfajta-oltalmi bejelentés időpontjában ezen állam tekintetében is fennállnak.

(5) A (2) bekezdésben foglaltnál korábbi elsőbbségi igény elévül, ha a bejelentő a bejelentés benyújtását követő három hónapon belül nem nyújtja be a korábbi bejelentésének elbírálására illetékes hatóság által hitelesített másolatait. Ha a korábbi bejelentés nem az Európai Közösségek valamely hivatalos nyelvére készült, a Hivatal kérheti a bejelentésnek e nyelvek egyikére történő fordítását.

II. FEJEZET

VIZSGÁLAT

53. cikk

A bejelentés alaki vizsgálata

(1) A Hivatal megvizsgálja, hogy:

- a) a kérelmet ténylegesen a 49. cikknek megfelelően nyújtották-e be;
- b) a kérelem megfelel-e az 50. cikkben megállapított feltételeknek, valamint az e cikk szerinti végrehajtási szabályokban megállapított feltételeknek;
- c) az elsőbbségi igény – amennyiben ez indokolt – megfelel-e az 52. cikk (2), (4) és (5) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek; és
- d) a 83. cikk szerinti díjat a Hivatal által meghatározott határidőn belül megfizették-e.

(2) Ha a bejelentés, noha megfelel az 51. cikkben megjelölt feltételeknek, de nem felel meg az 50. cikkben meghatározott egyéb feltételeknek, a Hivatal alkalmat ad a bejelentőnek az esetlegesen feltárt hiányosságok pótlására.

(3) Ha a bejelentés az 51. cikkben foglalt feltételeknek nem felel meg, a Hivatal a bejelentőt erről értesíti, illetőleg, ha ez nem lehetséges, az értesítést a 89. cikkben foglalt módon közzéteszi.

54. cikk

Érdemi vizsgálat

(1) A Hivatal megvizsgálja, hogy a fajta közösségi növényfajta-oltalom tárgyát képezheti-e az 5. cikknek megfelelően; hogy a fajta újnak minősül-e a 10. cikknek megfelelően; hogy a bejelentő jogosult-e bejelentést benyújtani a 12. cikknek megfelelően, valamint hogy a 82. cikkben megjelölt feltételek teljesülnek-e. A Hivatal megvizsgálja továbbá, hogy a javasolt fajtanév a 63. cikk rendelkezései szerint megfelelő-e. Ehhez más testületek szolgáltatásait is igénybe veheti.

(2) A 11. cikk értelmében az első bejelentőt kell a közösségi növényfajta-oltalom jogosultjának tekinteni. Ez nem alkalmazható abban az esetben, ha a bejelentés elbírálását megelőzően a Hivatal tudomást szerez arról, vagy a 98. cikk (4) bekezdése szerinti jogosultság igénylése tárgyában hozott jogerős bírói határozat megállapítja, hogy a jogosultság nem vagy nem kizárólag az első bejelentőt illeti meg. Miután a kizárólagos jogosult vagy a további jogosultak kiléte megállapítást nyert, ő vagy ők bejelentőként beléphetnek az eljárásba.

55. cikk

Szakmai szempontok szerinti vizsgálat

(1) Ha a Hivatal az 53. és 54. cikk szerinti vizsgálat során nem talált olyan akadályt, amely a közösségi növényfajta-oltalom megadásának útjában állna, akkor intézkedik arról, hogy a 7., 8. és 9. cikkben foglalt feltételek meglétére irányuló vizsgálatot az adott fajhoz tartozó fajták vizsgálatával az igazgatási tanács által megbízott illetékes hivatal vagy hivatalok (a továbbiakban: vizsgáló hivatalok) legalább egy tagállamban elvégezzék.

(2) Ha nem áll rendelkezésre vizsgáló hivatal, akkor a Hivatal – az igazgatási tanács hozzájárulásával – ilyen feladatkörben működő más intézményt bízhat meg, vagy e célból saját fiók-hivatalt hozhat létre. Az e fejezetben foglalt rendelkezések értelmében az ilyen szervezetek vagy fiók-hivatalok vizsgáló hivatalnak minősülnek. A vizsgáló hivatalok a bejelentő által rendelkezésükre bocsátott anyagokat felhasználhatják.

(3) A Hivatal továbbítja a vizsgáló hivatalokhoz a bejelentéseknek a 114. cikk szerinti végrehajtási szabályokban előírt példányait.

(4) A Hivatal általános szabályok vagy egyedi esetekben felhívás útján határozza meg, hogy mikor, hol és milyen mennyiségű,

illetve minőségű anyagot és referenciamintát kell benyújtani a szakmai szempontok szerinti vizsgálatához.

(5) Ha a bejelentő az 52. cikk (2) vagy (4) bekezdése szerint elsőbbségi igényt terjeszt elő, akkor a kérelem benyújtásának időpontját követő két éven belül be kell nyújtania a szükséges anyagot az összes további meghatározott irattal együtt az 51. cikknek megfelelően. Ha a korábbi kérelmet a két év lejárta előtt visszavonják vagy elutasítják, a Hivatal előírhatja, hogy a bejelentő az anyagot vagy a további egyéb iratokat meghatározott időn belül nyújtsa be.

56. cikk

A szakmai szempontok szerinti vizsgálat lefolytatása

(1) Ha a 7-9. cikkben meghatározott feltételek teljesülésére irányuló szakmai szempontok szerinti vizsgálatról másként nem rendelkeznek, a vizsgáló hivatal a szakmai szempontok szerinti vizsgálat céljából a fajtát természet, illetőleg elvégzi az egyéb szükséges vizsgálatokat.

(2) A szakmai szempontok szerinti vizsgálatokat az igazgatási tanács által a kísérletekre vonatkozóan kiadott iránymutatásoknak, valamint a Hivatal utasításainak megfelelően kell elvégezni.

(3) A szakmai szempontok szerinti vizsgálat elvégzése céljából a vizsgáló hivatalok a Hivatal jóváhagyásával más, szakmailag alkalmas testületek szolgáltatásait is igénybe vehetik, és támaszkodhatnak azok megállapításaira.

(4) Ha a Hivatal eltérően nem rendelkezik, a vizsgáló hivatal legkésőbb azon a napon megkezdje a szakmai szempontok szerinti vizsgálatot, amikor az valamely nemzeti oltalmi bejelentés alapján megkezdődött volna, ha e nemzeti oltalmi bejelentést a vizsgáló hivatal a kérelemnek a Hivatal részére történő megküldése napján vette volna kézhez.

(5) Az 55. cikk (5) bekezdése esetében, ha a Hivatal eltérően nem rendelkezik, a vizsgáló hivatal legkésőbb azon a napon megkezdje a szakmai szempontok szerinti vizsgálatot, amikor az valamely nemzeti oltalmi bejelentés alapján megkezdődött volna, amennyiben a szükséges anyagokat és további okiratokat azon a napon benyújtották.

(6) Az igazgatási tanács határozhat úgy, hogy a szőlő- és fajok szakmai szempontok szerinti vizsgálatát valamely későbbi időpontban kezdi meg.

57. cikk

A vizsgálatról szóló jelentések

(1) A vizsgáló hivatal a Hivatal kérelmére, illetőleg ha a vizsgálati eredményeket a fajta értékelésére alkalmasnak ítéli, megküldi a

vizsgálati jelentést a Hivatal részére, és amennyiben úgy találja, hogy a 7-9. cikkben foglalt feltételek teljesültek, csatolja a fajta leírását.

(2) A Hivatal a szakmai szempontok szerinti vizsgálat eredményét és a fajtaleírást közli a kérelmezővel, a bejelentőnek alkalmas ad észrevételeinek megtételére.

(3) Ha a Hivatal úgy ítéli meg, hogy a vizsgálati jelentés nem elegendő a határozat megalapozott meghozatalához, a bejelentő meghallgatását követően hivatalból vagy a bejelentő kérelmére kiegészítő vizsgálatot rendelhet el. Az eredmények értékelése szempontjából minden olyan kiegészítő vizsgálat, amelyet a 61. és 62. cikk szerint hozott határozat jogerőssé válását megelőzően folytatnak le, az 56. cikk (1) bekezdése szerinti vizsgálat részének tekintendő.

(4) A Hivatalt a szakmai szempontok szerinti vizsgálat eredménye vonatkozásában kizárólagos rendelkezési jog illeti meg, és azt a vizsgáló hivatalok más célra kizárólag a Hivatal jóváhagyásával használhatják fel.

58. cikk

A szakmai szempontok szerinti vizsgálat költségei

A Hivatal a vizsgáló hivatalok részére a 114. cikk szerinti végrehajtási szabályoknak megfelelően díjat fizet.

59. cikk

Tiltakozás az oltalom megadása ellen

(1) A közösségi növényfajta-oltalmi jog megadásával szemben bárki írásbeli kifogást nyújthat be a Hivatalhoz.

(2) A bejelentőn kívül a kifogást előterjesztő személyek is félként vesznek részt a közösségi növényfajta-oltalmi eljárásban. A 88. cikk sérelme nélkül, a kifogást előterjesztő személy jogosult az okiratokba betekinteni, beleértve a szakmai szempontok szerinti vizsgálatok eredményét és az 57. cikk (2) bekezdése szerinti fajtaleírást is.

(3) Kifogás csak arra alapítható, hogy

- a) a 7-11. cikkben meghatározott feltételek nem teljesülnek;
- b) a 63. cikk (3) vagy (4) bekezdésében foglalt jogi akadály merül fel a javasolt fajtanévvel kapcsolatban.

(4) A kifogás benyújtható:

- a) e cikk (3) bekezdésének a) pontja esetében a bejelentés benyújtását követően és a 61. vagy 62. cikk szerinti határozat meghozatalát megelőzően bármikor;
- b) e cikk (3) bekezdésének b) pontja esetében a javasolt fajtanévnek a 89. cikkben foglaltak szerinti közzétételét követő három hónapon belül.

(5) A kifogást elbíráló határozatok a 61., 62. és 63. cikk szerinti határozatokkal együtt is meghozhatók.

60. cikk

Az új bejelentés elsőbbsége tiltakozás esetén

Ha a tiltakozásnak a 11. cikkben megállapított feltételek nem teljesülése miatt helyt adnak és ez a közösségi növényfajta-oltalmi bejelentés visszavonását vagy elutasítását eredményezi, és a kifogást emelő fél a visszavonást követő egy hónapon belül vagy az elutasítás jogerőre emelkedését követő egy hónapon belül ugyanarra a fajtára vonatkozóan a Közösségben érvényes jog iránti kérelmet nyújt be, akkor kérheti, hogy a visszavont vagy elutasított kérelem keltét tekintsek az általa benyújtott kérelem keltének.

III. FEJEZET

HATÁROZATOK

61. cikk

Elutasítás

(1) A Hivatal a közösségi növényfajta-oltalmi bejelentést elutasítja, amennyiben megállapítja, hogy a kérelmező:

- a) a számára megállapított határidőn belül nem pótolta azokat az 53. cikk értelmében fennálló hiányosságokat, amelyek kijavítására alkalmasat kapott;
- b) a megadott határidőn belül nem teljesítette az 55. cikk (4) vagy (5) bekezdése szerinti szabályban vagy kérelemben előírtakat, kivéve, ha a Hivatal jóváhagyta, hogy az anyagokat ne nyújtsák be; vagy
- c) nem javasolt olyan fajtanevet, amely a 63. cikk előírásai szerint megfelelő.

(2) A Hivatal közösségi növényfajta-oltalmi bejelentést akkor is elutasítja, ha:

- a) megállapítja, hogy az 54. cikk szerint kötelezően vizsgálandó feltételek nem teljesülnek; vagy
- b) az 57. cikk szerinti vizsgálati jelentések alapján úgy véli, hogy a 7., 8. és 9. cikkben foglalt feltételek nem teljesültek.

62. cikk

Az oltalom megadása

Ha a Hivatal véleménye szerint a vizsgálat megállapításai elegendő alapot nyújtanak a kérelem elbírálására, továbbá az 59. és 61.

cikkben foglalt jogi akadályok nem állnak fenn, akkor megadja a közösségi növényfajta-oltalmi jogot. A határozatnak tartalmaznia kell a fajta hivatalos leírását.

63. cikk

Fajtanév

(1) A közösségi növényfajta-oltalmi jog megadása esetén a Hivatal a szóban forgó fajtára jóváhagyja a kérelmező által az 50. cikk (3) bekezdésében foglaltak szerint javasolt fajtanévet, ha az 54. cikk (1) bekezdésének második mondata szerinti vizsgálat alapján az elnevezést megfelelőnek ítéli.

(2) A fajtanév megfelelő, ha az e cikk (3) vagy (4) bekezdésében meghatározott jogi akadály nem áll fenn.

(3) A fajtanév megadására vonatkozóan jogi akadály áll fenn, ha:

a) annak a Közösség területén történő használatát harmadik fél elsőbbségi joga tiltja;

b) a mindennapi használat során nehézséget okozhat a felhasználók számára a felismerés vagy a reprodukció terén;

c) azonos vagy összetéveszhető olyan fajtanévvel, amely alatt ugyanazon vagy közeli rokonságban lévő faj másik fajtája van bejegyezve valamelyik hivatalos növényfajta-jegyzékbe, vagy amely alatt másik fajta anyagát forgalmazták valamely tagállamban, vagy az Új Növényfajták Nemzetközi Oltalmi Uniójához tartozó államok egyikében, kivéve, ha ez a másik fajta már nem létezik és neve nem különös jelentőségre nem tett szert;

d) azonos vagy összetéveszhető olyan egyéb megjelölésekkel, amelyeket a mindennapi áruforgalomban használnak, vagy amelyeket más jogszabályok értelmében szabadon kell hagyni;

e) valamely tagállamban jogsértésnek minősülhet vagy ellentétes a közreaddal;

f) a jellemzők, a fajta azonossága vagy értéke, illetőleg a nemesítő vagy az eljárásban részt vevő egyéb fél azonossága tekintetében félrevezető vagy megtévesztő lehet.

(4) További jogi akadály áll fenn az olyan fajta esetében, amelyet

a) valamelyik tagállamban; vagy

b) az Új Növényfajták Nemzetközi Oltalmi Uniójának valamely tagállamában; vagy

c) valamely másik olyan államban, amelyre nézve közösségi jogszabály kimondja, hogy a fajták minősítése a közös nyilvántartásokról szóló irányelvekben megállapított szabályokkal

egyenértékű szabályok szerint történik;

a növényfajták vagy azok anyagainak hivatalos jegyzékébe felvettek és azt ott kereskedelmi céllal forgalmazták, továbbá a javasolt elnevezés az ott nyilvántartásba vett vagy használt elnevezéstől eltér, kivéve, ha az utóbbi a (3) bekezdés értelmében jogi akadályt képez.

(5) A Hivatal közzéteszi azokat a növényfajokat, amelyek a (3) bekezdés c) pontja szerint „közeli rokonfajnak” tekintendők.

IV. FEJEZET

A KÖZÖSSÉGI NÖVÉNYFAJTA-OLTALMI JOGOK FENNTARTÁSA

64. cikk

Szakmai ellenőrzés

(1) A Hivatal az oltalom alatt álló fajták oltalmának változtatás nélküli fenntartását folyamatosan figyelemmel kíséri.

(2) E célból a szakmai ellenőrzést az 55. és 56. cikkben foglaltaknak megfelelően kell végezni.

(3) A jogosult köteles a fajta folyamatos, változtatás nélküli fenntartásának megállapításához minden szükséges adatot megadni a Hivatal, valamint a szakmai ellenőrzéssel megbízott vizsgáló hivatalok részére. A jogosult a Hivatal iránymutatásai szerint köteles benyújtani a fajta anyagát, valamint lehetővé tenni annak ellenőrzését, hogy a fajta folyamatos, változtatás nélküli fenntartásához szükséges megfelelő intézkedések megtörténtek.

65. cikk

A szakmai ellenőrzésről szóló jelentés

(1) A Hivatal kérésére, illetőleg ha megállapítja, hogy a fajta nem egynemű vagy állandó, a szakmai ellenőrzéssel megbízott vizsgáló hivatal megállapításairól jelentést küld a Hivatalnak.

(2) Amennyiben a szakmai ellenőrzés során az (1) bekezdésben említett hiányosságot észlelnek, a Hivatal tájékoztatja a jogosultat a szakmai ellenőrzés eredményéről, és módot ad neki arra, hogy észrevételt tegyen.

66. cikk

A fajtanév módosítása

(1) A Hivatal a 63. cikk szerint megjelölt fajtanévet módosítja, ha megállapítja, hogy az nem felel meg, vagy ha később

bebizonyosodik, hogy már nem felel meg a 63. cikkben megállapított feltételeknek, illetve ha az valamely harmadik fél korábbi jogával ütközik, amennyiben a jogosult a módosításba beleegyezik, vagy ha a jogosultat vagy más olyan, a fajtanev használatára köteles személyt, akit épp ezen okból kifolyólag jogerős határozattal eltiltották a fajtanev használatától.

(2) A Hivatal lehetőséget ad a jogosult számára, hogy a módosított fajtanevre javaslatot tegyen és a 63. cikkben foglaltak szerint jár el.

(3) Az 59. cikk (3) bekezdésének b) pontjában foglaltak szerint a javasolt fajtanevvel szemben kifogást lehet előterjeszteni.

V. FEJEZET

FELLEBBEZÉSEK

67. cikk

Megfellebbezhető határozatok

(1) Fellebbezés nyújtható be a Hivatalnak a 20., 21., 59., 61., 62., 63. és 66. cikk szerint hozott határozatai ellen, valamint a 83. cikk értelmében megállapított díjak, a 85. cikkben említett költségek, a 87. cikk szerinti nyilvántartásba-vétel vagy nyilvántartásból való törlés, valamint a 88. cikk szerinti irat-betekintési jog tárgyában hozott határozatok ellen.

(2) Az (1) bekezdés értelmében benyújtott fellebbezésnek halasztó hatálya van. A Hivatal azonban, ha megítélése szerint a körülmények ezt indokolják, elrendelheti, hogy a megtámadott határozat ne kerüljön felfüggesztésre.

(3) Fellebbezés nyújtható be a Hivatal 29. cikk szerinti és a 100. cikk (2) bekezdése szerinti határozatai ellen, kivéve, ha a 74. cikkben foglaltak szerint közvetlen fellebbezést nyújtottak be. A fellebbezésnek nincs halasztó hatálya.

(4) Olyan határozat ellen, amely a felek valamelyike vonatkozásában nem szünteti meg az eljárást, kizárólag a jogerős határozattal elleni fellebbezéssel együtt nyújtható be fellebbezés, kivéve, ha a határozat lehetővé teszi a külön fellebbezést.

68. cikk

A fellebbezésre és a fellebbezési eljárásban félként való részvételre jogosult személyek

Fellebbezést bármely természetes vagy jogi személy benyújthat – a 82. cikk rendelkezéseire is figyelemmel – a neki címzett határozat vagy az olyan határozat ellen, amelynek más személy a címzettje, de az előbbi személyt az közvetlenül és személyesen is érinti. Az eljárásban részt vevő felek jogosultak, a Hivatal pedig köteles részt venni a fellebbezési eljárásban.

69. cikk

A határidő és a fellebbezés formája

Ha a határozat címzettje a fellebbező személy volt, a fellebbezést írásban kell benyújtani a Hivatalhoz a határozat kézbesítését követő két hónapon belül, vagy – kézbesített határozat hiányában – a határozat közzétételétől számított két hónapon belül, továbbá a fenti kézbesítést vagy közzétételt követő négy hónapon belül írásbeli nyilatkozatot kell benyújtani, amelyben a fellebbező ismerteti a fellebbezés jogi alapját.

70. cikk

Előzetes felülvizsgálat

(1) Ha a Hivatal azon testülete, amelyik a határozatot hozta, a fellebbezést elfogadhatónak és megalapozottnak találja, a Hivatal a határozatot kiigazítja. Ez a rendelkezés nem alkalmazható, ha a fellebbezési eljárásban a fellebbező féllel szemben ellenérdekű fél is szerepel.

(2) Ha a határozat kiigazítása a fellebbezés indoklásának beérkezését követő egy hónapon belül nem történik meg, a Hivatal haladéktalanul:

- határoz arról, hogy megteszi-e a 67. cikk (2) bekezdésének második mondatában foglalt intézkedést, valamint
- a fellebbezést a fellebbezési tanács elé utalja.

71. cikk

A fellebbezések vizsgálata

(1) Ha a fellebbezés alaki szempontból elfogadható, a fellebbezési tanács megvizsgálja, hogy megalapozott-e.

(2) A fellebbezés vizsgálatakor a fellebbezési tanács szükség szerinti gyakorisággal felhívja a fellebbezési eljárásban részt vevő feleket, hogy megadott határidőn belül terjesszék elő észrevételeiket a bizottság megállapításaival, illetőleg a fellebbezési eljárásban részt vevő egyéb felek közléseivel kapcsolatban. A fellebbezési eljárásban részt vevő felek szóbeli közlés útján is képviselhetik álláspontjukat.

72. cikk

A fellebbezést elbíró határozat

A fellebbezési tanács a fellebbezésről a 71. cikknek megfelelően lefolytatott vizsgálat alapján dönt. A fellebbezési tanács a Hivatal hatáskörébe tartozó bármely jogkört gyakorolhat, vagy az ügyet a Hivatal illetékes testületéhez utalhatja további intézkedés céljából. Az utóbbi testület – azonos tényállás esetén – a fellebbezési tanács *ratio decidendi*-jéhez kötve van.

73. cikk

További fellebbezés

(1) A fellebbezési tanács határozatai ellen az Európai Közösségek Bíróságához nyújtható be fellebbezés.

(2) A további fellebbezés illetékesség hiánya, lényeges eljárási szabály megsértése, a szerződés, e rendelet vagy az ezek végrehajtásáról szóló bármely jogszabály megsértése, valamint jogkörrel való visszaélés alapján nyújtható be.

(3) A fellebbezési eljárásban félként részt vett bármely személy további fellebbezési kérelmet nyújthat be, ha a határozat őt hátrányosan érinti, de a bizottság vagy a Hivatal is jogosult további kérelem benyújtására.

(4) A további fellebbezési kérelem a Bírósághoz nyújtható be a fellebbezési tanács határozatának kézbesítését követő két hónapon belül.

(5) Ha a Bíróság az ügyet további intézkedés céljából visszautalja a fellebbezési tanácshoz, a tanács – azonos tényállás esetén – a Bíróság *ratio decidendi*-jéhez kötve van.

74. cikk

Közvetlen fellebbezés

(1) A Hivatal 29. cikk és 100. cikk (2) bekezdése szerint hozott határozatai ellen közvetlen fellebbezés nyújtható be az Európai Közösségek Bíróságához.

(2) A 73. cikk rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

VI. FEJEZET

AZ ELJÁRÁSRA VONATKOZÓ EGYÉB FELTÉTELEK

75. cikk

A határozatok indokolása, meghallgatáshoz való jog

A Hivatal határozataihoz mellékelni kell az alapjukat képező indokolást. Határozat kizárólag olyan ténybeli alapok, illetve bizonyítékok alapján hozható, amelyekkel kapcsolatban az eljárásban részt vevő feleknek lehetőségük volt észrevételeiket szóban vagy írásban közölni.

76. cikk

A tényállás vizsgálata hivatalból

A Hivatal az előtte folyó eljárásokban a tényállást hivatalból csak olyan mértékig vizsgálja, amennyire az az 54. és 55. cikk rendelkezései szerint vizsgálendő. Mindazokat a tényeket és bizonyítékokat, amelyeket a Hivatal által előírt határidőn belül nem terjesztettek be, figyelmen kívül hagyja.

77. cikk

Szóbeli eljárás

(1) A Hivatal saját kezdeményezésére vagy az eljárásban félként részt vevő bármely személy kérelmére szóbeli eljárást kell tartani.

(2) A (3) bekezdésben foglaltak sérelme nélkül, a Hivatal előtt folytatott szóbeli eljárás nem nyilvános.

(3) A fellebbezési tanács előtt folytatott szóbeli eljárások – ideértve a határozat kihirdetését is – mindaddig nyilvánosak, amíg az a fellebbezési tanács, amely előtt az eljárás zajlik, másként nem határoz, olyan körülmények fennállása esetén, amelyek mellett a nyílt tárgyalás engedélyezése, különösen a fellebbezési eljárásban részt vevő valamelyik fél számára, súlyos, illetve beláthatatlan következményekkel járhat.

78. cikk

A bizonyítás

(1) A Hivatalban előtti eljárásokban a következő bizonyítási eszközök alkalmazhatók:

- a) az eljárásban részt vevő felek meghallgatása;
- b) adatkérés;
- c) okirati vagy egyéb bizonyítékok bemutatása;
- d) tanúk meghallgatása;
- e) szakértői vélemények;
- f) vizsgálat;
- g) esküvel megerősített írásbeli nyilatkozatok.

(2) Ha a Hivatal kollektív testület útján hozza meg határozatát, e testület megbízhatja valamelyik tagját az előterjesztett bizonyítékok vizsgálatával.

(3) Ha a Hivatal szükségesnek ítéli az eljárásban részt vevő valamelyik fél, tanú vagy szakértő szóbeli meghallgatását, akkor vagy

- a) idézést bocsát ki az érintett személynek, amelyben felhívja őt a Hivatal előtti megjelenésre; vagy
- b) az érintett személy lakóhelye szerinti ország illetékes bíróságát vagy más hatóságát kéri fel a 91. cikk (2) bekezdése szerinti bizonyítás felvételére.

(4) Az eljárásban részt vevő fél, tanú vagy szakértő, ha a Hivaltól idézést kapott, kérheti annak engedélyezését, hogy

vallomását a lakóhelye szerinti ország illetékes bírósága vagy más hatósága előtt tehesse meg. Ilyen kérelem esetén, illetőleg ha az idézésre nem érkezik válasz, a Hivatal a 91. cikk (2) bekezdésében foglaltak szerint kérheti az illetékes bíróságtól vagy hatóságtól az érintett személy vallomásának felvételét.

(5) Ha az eljárásban részt vevő fél, tanú vagy szakértő a Hivatal előtt vallomást tesz, és a Hivatal célszerűnek látja a vallomás eskü alatt vagy más, kötelező formában történő felvételét, akkor felkérheti az érintett személy lakóhely szerinti országának illetékes bíróságát vagy más hatóságát a vallomás meghatározott feltételek szerinti felvételére.

(6) Ha a Hivatal valamely bíróságot vagy hatóságot tanúvallomás felvételére kér fel, akkor kérheti, hogy az kötelező formában történjék, valamint kérheti annak engedélyezését, hogy a meghallgatáson a Hivatal egy tagja jelen lehessen és az eljárásban részt vevő félhez, tanúhoz vagy szakértőhöz, akár az illetékes bíróságon vagy hatóságon keresztül, akár közvetlenül, kérdéseket intézhessen.

79. cikk

Kézbesítés

A Hivatal saját hatáskörében gondoskodik mindazon határozatainak és felhívásainak, valamint értesítéseinek és közleményeinek a kézbesítéséről, amelyeknek a kézbesítésével valamilyen határidő veszi kezdetét, vagy amelyek kézbesítése e rendelet rendelkezései, az e rendelet alapján elfogadott rendelkezések vagy a Hivatal elnökének utasítása alapján történik. A kézbesítés a tagállamok illetékes fajtahivatalai útján is történhet.

80. cikk

In integrum restitutio

(1) Ha az adott körülmények között elvárható, kellő gondosság ellenére a közösségi növényfajta-oltalmi jog bejelentője, jogosultja vagy a Hivatal előtt folyó eljárásban részt vevő egyéb fél nem tudja betartani a Hivatal által meghatározott határidőt, akkor kérelmére jogaiban az eredeti állapot visszaállítása (in integrum restitutio) engedélyezhető, amennyiben a határidő elmulasztása e rendelet erejénél fogva közvetlenül valamely jogának vagy jogorvoslati eszközének elvesztését eredményezte.

(2) A kérelmet a határidő be nem tartását eredményező ok elhárulását követő két hónapon belül, írásban kell benyújtani. Az elmulasztott jogcselekményt ezen időtartamon belül pótolni kell. A kérelem kizárólag akkor fogadható el, ha azt legkésőbb az elmulasztott határidő lejártát követő egy éven belül benyújtják.

(3) A kérelemhez csatolni kell azt az indokolást, amely tartalmazza a kérelem alapját és az alapul szolgáló tényeket.

(4) E cikk rendelkezései a (2) bekezdésben, valamint az 52. cikk (2), (4) és (5) bekezdésében foglalt határidőkre nem alkalmazandók.

(5) Minden olyan személy, aki valamely tagállamban jóhiszeműen hasznosította az olyan fajtát, amely valamely közzétett közösségi növényfajta-oltalmi jogi bejelentés vagy egy már megadott közösségi növényfajta-oltalmi jog tárgya, illetőleg annak a használatára tényleges és valós intézkedéseket tett, üzleti tevékenysége során vagy annak igényeinek megfelelően díjmentesen folytathatja a hasznosítást a bejelentés, illetve a megadott oltalom alapján keletkezett jogok (1) bekezdés szerinti elvesztése és az említett jogok visszaállítása közötti időszakban.

81. cikk

Általános elvek

(1) Az e rendeletben vagy az e rendelet alapján hozott rendelkezésekben foglalt eljárási szabályzat hiányában a Hivatal a tagállamokban általánosan elfogadott eljárási jogi alapelveket alkalmazza.

(2) A 48. cikk rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell a Hivatal alkalmazottaira, amennyiben rájuk a 67. cikkben említett határozatok vonatkoznak, valamint a vizsgáló hivatalok alkalmazottaira, amennyiben az ilyen határozatok előkészítését szolgáló intézkedésekben részt vesznek.

82. cikk

Eljárásbeli képviselő

Azok a személyek, akik nem rendelkeznek a Közösség területén állandó lakóhellyel, székhellyel vagy telephellyel, a Hivatal előtti eljárásokban félként kizárólag a Közösség területén állandó lakóhellyel, székhellyel vagy telephellyel rendelkező eljárásbeli képviselő meghatalmazása útján vehetnek részt.

VII. FEJEZET

DÍJAK, KÖLTSÉGEK KIEGYENLÍTÉSE

83. cikk

Díjak

(1) A Hivatal az e rendeletben foglalt hatósági tevékenységéért, valamint a közösségi növényfajta-oltalom oltalmi idejének minden egyes éve után, a 113. cikknek megfelelően elfogadott díjszabályzat szerinti díjakat számítja fel.

(2) Ha a 113. cikk (2) bekezdése szerinti hatósági tevékenység díját, vagy a díjszabályzatban szereplő egyéb, kizárólag kérelemre

végzett hatósági tevékenység díját nem fizetik be, akkor a bejelentést, illetőleg a fellebbezést be nem nyújtottnak kell tekinteni, amennyiben a díjfizetéshez szükséges jogcselekmény a Hivatal ismételt díjfizetési felszólításának – amelyben a Hivatal figyelmeztetett a díjfizetés elmulasztásának következményeire – kézbesítésétől számított egy hónapon belül nem történik meg.

(3) Ha a bejelentő által a közösségi növényfajta-oltalom elnyerése érdekében közölt egyes adatok kizárólag olyan szakmai szempontok szerinti vizsgálattal ellenőrizhetők, amely az érintett botanikai taxon fajtáira megállapított, szakmai szempontok szerinti vizsgálat kereteit meghaladja, akkor a szakmai szempontok szerinti vizsgálat díja, a díj befizetéséért felelős személy meghallgatását követően, a ténylegesen felmerült költség mértékéig megemelhető.

(4) Eredményes fellebbezés esetén a fellebbezési díjat, részben eredményes fellebbezés esetén pedig annak arányos részét vissza kell téríteni. A visszatérítés azonban teljes egészében vagy részben elutasítható, ha a fellebbezés sikeres volta olyan tényeken alapul, amelyek az eredeti határozat meghozatalakor nem álltak rendelkezésre.

84. cikk

A pénzügyi kötelezettségek megszűnése

(1) A Hivatal díjfizetésre vonatkozó követelése a díjfizetés esedékessé válásának naptári éve végétől számított négy év múltán évülnek el.

(2) A Hivatallal szembeni, a díjak, illetve a túlfizetett összegek visszatérítésére vonatkozó követelések a követelések keletkezésének naptári éve végétől számított négy év múltán évülnek el.

(3) A fizetési felszólítás az (1) bekezdésben meghatározott határidő, az írásban benyújtott, indokolt visszatérítés iránti igény pedig a (2) bekezdésben meghatározott határidő tekintetében felfüggesztő hatályú. A felfüggesztés megszűnésétől a határidő újra kezdődik, és legkésőbb az azon naptári évet követő hat év múltán jár le, amelyben megkezdődött, kivéve, ha időközben bírósági eljárást indítottak a jog érvényesítése iránt; ebben az esetben a fenti határidő legkorábban egy évvel az ítélet jogerőssé válását követően jár le.

85. cikk

A költségek megosztása

(1) A közösségi növényfajta-oltalmi jog érvénytelenségének megállapítására vagy törlésére irányuló eljárás, illetve a fellebbezési

eljárás esetén a másik fél eljárási költségeit, továbbá a másik félnek az eljárással kapcsolatosan szükségszerűen felmerülő költségeit, beleértve a képviselő, tanácsadó vagy ügyvéd utazási és tartózkodással kapcsolatos költségeit, díjazását a 114. cikk szerinti végrehajtási szabályokban foglalt feltételek szerinti költségkategoróriákra megállapított mértékig a vesztes fél viseli.

(2) Ha azonban az eljárásban részt vevő felek részben nyertesnek, részben pedig vesztesnek minősülnek, vagy ha méltányosságból az indokolt, a Hivatal, illetőleg a fellebbezési tanács a költségek ettől eltérő megosztását is megállapíthatja.

(3) Az eljárásban részt vevő azon fél, aki az eljárást a közösségi növényfajta-oltalmi bejelentés visszavonásával, a jogok érvénytelenségének megállapítására vagy törlésére irányuló kérelemmel vagy a fellebbezés visszavonásával, illetőleg a közösségi növényfajta-oltalmi jogról való lemondással megszünteti, köteles az (1) és (2) bekezdésben foglaltak szerint a másik fél eljárással kapcsolatos költségeit viselni.

(4) Ha az eljárásban részt vevő felek a Hivatal vagy a fellebbezési tanács előtt az előző bekezdésekben foglaltaktól eltérő költségmegosztásban állapodnak meg, e megállapodásról feljegyzést kell készíteni.

(5) Kérelemre a Hivatal vagy a fellebbezési tanács a fenti bekezdésekben foglaltak szerint megállapítja a fizetendő költségek összegét.

86. cikk

A költségek összegét megállapító határozatok végrehajtása

(1) A Hivatalnak a költségek megállapításáról szóló jogerős határozatai végrehajthatók.

(2) A végrehajtásra azon tagállam polgári eljárási szabályai vonatkoznak, amelyben a végrehajtásra sor kerül. Kizárólag annak igazolásától függően, hogy az adott okirat hiteles-e, az egyes tagállamok kormányzata által e célra kijelölt nemzeti hatóságok fűzhetnek az okirathoz végrehajtási záradékot, illetőleg erre vonatkozó kiegészítő záradékot; a tagállamok kormányzatai értesítik a Hivatalt, és az Európai Közösségek Bíróságát az egyes, előbb említett nemzeti hatóságok pontos nevével.

(3) Amint a végrehajtást kérő fél kérelmére a fenti alakságoknak eleget tettek, a végrehajtást kérő fél közvetlenül az erre hatáskörrel rendelkező testület elé terjesztve az ügyet, a nemzeti jog alapján történő záradékolásért folyamodhat.

(4) A végrehajtás kizárólag az Európai Közösségek Bíróságának határozatával függeszthető fel. A végrehajtás szabályszerűségének felügyelete azonban a nemzeti bíróságok hatásköre marad.

VIII. FEJEZET

NYILVÁNTARTÁSOK

87. cikk

A nyilvántartások létrehozása

(1) A Hivatal vezeti a közösségi növényfajta-oltalmi bejelentések nyilvántartását, amely a következőket tartalmazza:

- a) a közösségi növényfajta-oltalmi bejelentéseket a botanikai taxon és a fajta ideiglenes elnevezésére vonatkozó nyilatkozattal együtt, a bejelentés időpontját, a bejelentő, a nemesítő és az esetleges eljárás képviselő nevét és címét;
- b) a közösségi növényfajta-oltalmi bejelentési eljárás megszüntésének eseteit az a) pontban felsorolt adatokkal együtt;
- c) a fajtanevre tett javaslatot;
- d) a bejelentő vagy eljárás képviselőjének személyében beálló változást;
- e) kérelemre, a 24. és 26. cikk szerinti végrehajthatóság tényét.

(2) A Hivatal vezeti a közösségi növényfajta-oltalmi jogok nyilvántartását, amelybe a közösségi növényfajta-oltalom megadását követően a következőket kell bejegyezni:

- a) a növényfajta fajtát és fajtanevét;
- b) a hivatalos fajtaleírást, vagy a Hivatal birtokában lévő olyan okiratokra való hivatkozást, amelyek a nyilvántartás részeként tartalmazzák a hivatalos fajtaleírást;
- c) olyan fajták esetében, amelyek anyagának előállításához meghatározott összetételű anyag ismételt felhasználására volt szükség, az összetevőkre való utalást;
- d) a jogosult, a nemesítő és az esetleges eljárás képviselő nevét és címét;
- e) a közösségi növényfajta-oltalom kezdetének és végének napját, a jog megszüntésének indokaival együtt;
- f) kérelemre, minden szerződésen alapuló kizárólagos vagy kötelező hasznosítási jogot, a hasznosítási jogot élvező személy nevének és címének megjelölésével;
- g) kérelemre, a 24. cikkben említett végrehajthatóságot;
- h) ha valamely kiindulási fajta jogosultja és az alapvetően a kiindulási fajtából származtatott fajta nemesítője egyaránt kéri, a fajta kiindulási, illetőleg származtatott fajtaként való megjelölését, a fajtanevek és az érintett felek nevének feltüntetésével. A csak az egyik féltől származó, ez iránti kérelem kizárólag akkor elegendő, ha az érintett fél vagy megszerezte a másik fél

99. cikk szerinti, nem vitatott beleegyezését, vagy az e rendelet rendelkezései alapján olyan jogerős határozattal vagy ítélettel rendelkezik, amely tartalmazza a fajtának kiindulási, illetőleg származtatott fajtaként való megjelölését.

(3) A fenti nyilvántartásokba való felvételre vonatkozó további jellemzők és feltételek a 114. cikk szerinti végrehajtási szabályokban határozhatók meg.

(4) A Hivatal saját kezdeményezésére és a jogosult meghallgatása után elfogadhatja a hivatalos fajtaleírást a jellemzők száma és típusa vagy – amennyiben ez szükséges – e jellemzők meghatározott megnyilvánulásai tekintetében és a szóban forgó taxon fajtáinak leírását szabályzó jelenlegi elvek fényében annak érdekében, hogy az adott fajta leírása összehasonlítható legyen a taxon egyéb fajtáinak leírásával.

88. cikk

Iratbetekintés

(1) A 87. cikkben említett nyilvántartások a nyilvánosság számára megtekinthetők.

(2) Jogos érdek esetében a 114. cikk szerinti végrehajtási szabályokban megállapított feltételek mellett nyilvános betekintési jog vonatkozik az alábbiakra:

- a) a közösségi növényfajta-oltalmi jog kérelmezésével kapcsolatos iratok;
- b) a már megadott közösségi növényfajta-oltalmi jogokkal kapcsolatos iratok;
- c) a fajták szakmai szempontok szerinti vizsgálat céljára történő termesztése;
- d) a fajták folyamatos létezésének ellenőrzése céljából történő termesztése.

(3) Olyan fajták esetében, amelyeknek előállításához speciális összetételű anyag ismételt felhasználására van szükség, a közösségi növényfajta-oltalmi jog kérelmezőjének kérésére a nyilvánosságot ki kell zárni az összetevőkre vonatkozó adatok esetében, ideértve azok termesztését is. A közösségi növényfajta-oltalmi jog megadásának tárgyában hozott határozat meghozatala után nyilvánosság kizárására vonatkozó kérelem nem nyújtható be.

(4) Az 55. cikk (4) bekezdése, az 56. cikk és a 64. cikk szerinti vizsgálatokkal kapcsolatban benyújtott vagy beszerzett anyagokat az e rendelet szerint illetékes hatóságok más feleknek nem adhatják ki, kivéve, ha a jogosult személy ehhez hozzájárulását adja, vagy az ilyen átadás az e rendelet szerinti együttműködéssel kapcsolatban a vizsgálat céljára szükséges, vagy ha azt jogszabály írja elő.

89. cikk

Rendszeres időközönként megjelenő kiadványok

A Hivatal legalább kéthavonta közleményt bocsát ki, amely a nyilvántartásokba a 87. cikk (1) és (2) bekezdésének a), d), e), f), g) és h) pontja szerint bejegyzett, de közzé még nem tett adatokat tartalmazza. A Hivatal éves beszámolót is közzétesz, amely a Hivatal által célszerűnek ítélt adatokat, de legalább az érvényes közösségi növényfajta-oltalmi jogok listáját, azok jogosultjait, a jog megadásának és lejártának napját, valamint a jóváhagyott fajtaneveket tartalmazza. A közlemények részletes tartalmát az igazgatási tanács határozza meg.

90. cikk

Adatok és kiadványok cseréje

(1) A Hivatal és a tagállamok illetékes fajtahivatalai – kérésre, továbbá a szakmai szempontok szerinti vizsgálatok eredményének megküldésére vonatkozóan megállapított feltételek sérelme nélkül – saját használatra, ingyenesen megküldik egymásnak közleményeik egy vagy több példányát, valamint a kérelmezett vagy megadott oltalmi jogokra vonatkozó egyéb hasznos információkat.

(2) Az adatközlésből ki kell zárni a 88. cikk (3) bekezdésében említett adatokat, kivéve, ha:

a) az adatokra szükség van az 55. és 64. cikkben foglalt vizsgálatok elvégzéséhez; vagy

b) a közösségi növényfajta-oltalmi jog kérelmezője vagy jogosultja beleegyezését adja az adatközléshez.

91. cikk

Közigazgatási és jogi együttműködés

(1) Ha e rendelet vagy a nemzeti jog másképpen nem rendelkezik, akkor a Hivatal, az 55. cikk (1) bekezdése szerinti vizsgáló hivatalok és a tagállamok bíróságai vagy hatóságai kérelemre segítséget nyújtanak egymásnak a fajtára, annak mintájára vagy vizsgálati célú termesztésére vonatkozó adatok átadásának, illetőleg ilyen tárgyú akták megnyitásának formájában. Ha a Hivatal és a vizsgáló hivatalok akták, minták, vagy utóbbiak termesztésének megtekintését bíróságok és ügyészi hivatalok számára lehetővé teszik, e betekintésre a 88. cikkben foglalt korlátozások nem vonatkoznak és a vizsgáló hivatalok által lehetővé tett betekintés nem képezi a Hivatal 88. cikk szerinti határozatának tárgyát.

(2) A Hivatal felkérése alapján a tagállamok bíróságai vagy egyéb illetékes hatóságai a Hivatal nevében és hatáskörükön belül vizsgáldást folytathatnak vagy egyéb, ahhoz hasonló intézkedést hozhatnak.

ÖTÖDIK RÉSZ

AZ EGYÉB JOGSZABÁLYOKRA GYAKOROLT HATÁS

92. cikk

A halmozott oltalom tilalma

(1) A közösségi növényfajta-oltalmi jog tárgyát képező fajta nem képezheti nemzeti növényfajta-oltalmi jog vagy ugyanazon fajtára bejegyzett szabadalom tárgyát. Az első mondat ellentétesen biztosított mindennemű jog érvénytelen.

(2) Ha a jogosult a közösségi növényfajta-oltalmi jog elnyerését megelőzően ugyanazon fajtára vonatkozóan már elnyert valamely, az (1) bekezdésben megjelölt jogot, ez utóbbi oltalomból fakadó jogosultságokkal mindaddig nem élhet, amíg a közösségi növényfajta-oltalmi jog érvényben van.

93. cikk

A nemzeti jog alkalmazása

A közösségi növényfajta-oltalmi jog alapján támasztott követelésekre a tagállamok jogában érvényben lévő korlátozások kizárólag akkor alkalmazhatók, ha ezt e rendelet kifejezetten előírja.

HATODIK RÉSZ

POLGÁRI JOGI IGÉNYEK, BITORLÁS, JOGHATÓSÁG

94. cikk

Bitorlás

(1) A jogosult jogosan indíthat pert az alábbiak ellen a jogbitorlás megakadályozása, arányos kártérítés fizetése vagy mindkettő érdekében:

- a) aki a 13. cikk (2) bekezdésében megjelölt tevékenységeket közösségi növényfajta-oltalmi jogot elnyert fajta esetében jogosulatlanul folytatja; vagy
- b) aki elmulasztja a fajtanévnek a 17. cikk (1) bekezdése szerinti helyes használatát, vagy elmulasztja közölni a 17. cikk (2) bekezdésében foglalt információkat; vagy
- c) aki a 18. cikk (3) bekezdésében foglaltakkal ellentétesen használja olyan fajta fajtanevét, amely a közösségi növényfajta-oltalmi jogot elnyerte, vagy azzal összetéveszthető megjelölést használ;

Aki szándékosan vagy gondatlanul elköveti a fentieket, a jogosultnak a nevezett tevékenység eredményeképpen bekövetkező minden egyéb kára vonatkozásában kártérítésre kötelezhető.

(2) Kevésbé súlyos gondatlanság esetén a fenti követelés a gondatlanság mértéke arányában csökkenthető, de a csökkentés nem lehet olyan mértékű, hogy a kártérítési követelés összege a jogbitorlást elkövetett személy oldalán keletkezett előnyök értékét ne érje el.

95. cikk

A közösségi növényfajta-oltalmi jog megadását megelőző cselekmények

A jogosult megfelelő kártérítést követelhet mindazon személyektől, akik a közösségi növényfajta-oltalmi bejelentés benyújtásának közzététele és az oltalom megadása között eltelt időszak során olyan cselekményt végeztek, amelyre ezt követően nem lett volna jogosultságuk.

96. cikk

Elévülés

A 94. és 95. cikk szerinti követelések lejárnak a közösségi növényfajta-oltalmi jog jogerős megadásának napját követő három év elteltével, ha a jogosult tud a tevékenységről és az azért felelős személy kiletéről, vagy – ilyen ismeret hiányában – az érintett tevékenység befejezését követő harminc év múltán.

97. cikk

A nemzeti jog kiegészítő rendelkezéseinek alkalmazása a bitorlással kapcsolatban

(1) Ha a 94. cikk szerint felelős fél jogbitorlással a jogosult vagy a hasznosítási joggal rendelkező személy kárára ér el nyereséget, a 101. és 102. cikk szerint illetékes bíróságok a visszatérítésre nemzeti jogszabályaikat alkalmazzák, ideértve nemzetközi magán-jogszabályaikat is.

(2) Az 1) bekezdés rendelkezései olyan egyéb követelésekre is alkalmazandók, amelyek a 95. cikkben foglalt tevékenységek folytatása vagy az azoktól való tartózkodás nyomán a közösségi növényfajta-oltalmi jog iránti kérelem közzététele és a kérelem elbírálása között eltelt időben merülnek fel.

(3) A közösségi növényfajta-oltalmi jog jogi hatását minden más vonatkozásban e rendelet határozza meg.

98. cikk

Közösségi növényfajta-oltalmi jogosultság igénylése

(1) Ha a 11. cikk értelmében arra nem jogosult személy nyert el közösségi növényfajta-oltalmi jogot, akkor a jogosult személy a tagállamok joga szerint számára nyitva álló egyéb jogorvoslati lehetőségek sérelme nélkül követelheti a közösségi növényfajta-oltalmi jog rá való átruházását.

(2) Ha valamilyen személy a közösségi növényfajta-oltalmi jogra csak részben jogosult, akkor az (1) bekezdésben foglaltak szerint követelheti együttes jogosultságának megállapítását.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben foglalt követeléssel csak a közösségi növényfajta-oltalmi jog megadásának közzétételétől számított öt éven belül lehet élni. E rendelkezés nem alkalmazható, ha a jogosultnak a jog elnyerése vagy megszerzése idején tudomása volt arról, hogy arra nem vagy nem kizárólagosan jogosult.

(4) A jogosult személy az (1) és (2) bekezdés értelmében értelem-szerűenkérelmezheti olyan közösségi növényfajta-oltalmi jog iránti jogosultság megadását, amelyre vonatkozóan arra nem vagy nem kizárólag jogosult személy nyújtott be kérelmet.

99. cikk

Fajta-azonosítás igénylése

Valamilyen kiindulási fajta jogosultja és a kiindulási fajtaból származó elsődleges fajta nemesítője jogosult az érintett fajtakat

eredeti, illetőleg származtatott fajtaként azonosító igazolás elnyerésére.

100. cikk

A közösségi növényfajta-oltalmi jog jogosultjának személyében beálló változás következményei

(1) Ha a közösségi növényfajta-oltalmi jog jogosultjának személyében a 101. vagy 102. cikk szerint a 98. cikk (1) bekezdésében foglalt jogosultság követelése tárgyában hozott jogerős ítélet következtében teljes körű változás áll be, a jogosult személynek a Közösségi növényfajta-oltalmi jogok nyilvántartásába történő bejegyzésével valamennyi hasznosítási és egyéb jog megszűnik.

(2) Ha a jogosult vagy a használati joggal rendelkező személy a 101. vagy 102. cikkben foglalt eljárás megkezdése előtt a 13. cikk (2) bekezdése szerinti tevékenységek egyikét folytatta, vagy arra tényleges és valós előkészületeket tett, a nevezett tevékenységet folytathatja, illetőleg végezheti, feltéve, hogy a Közösségi növényfajta-oltalmi jogok nyilvántartásába bejegyzett új jogosulttól nem kizárólagos hasznosítási jogot kér. Kérését a végrehajtási szabályokban meghatározott időn belül kell előterjesztenie. A felek megegyezésének hiányában a Hivatal a használati jogot megadhatja. A 29. cikk (3)–(7) bekezdései értelemszerűen alkalmazandók.

(3) Ha a jogosult vagy a hasznosítási joggal rendelkező személyek a tevékenység folytatásakor vagy az előkészületek megkezdésekor rosszhiszeműen jártak el, a (2) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók.

101. cikk

Joghatóság és eljárás polgári jogi igényekkel kapcsolatos keresetek esetében

(1) A 94-100. cikkben foglalt követelésekre vonatkozó keresetek tárgyában folyó eljárásokra a luganói egyezmény, valamint e cikk és e rendelet 102-106. cikke kiegészítő rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) Az (1) bekezdésben említett eljárások a következő bíróságok előtt indíthatók meg:

- azon tagállam vagy a luganói egyezményhez csatlakozott egyéb állam bírósága, ahol az alperes állandó lakóhellyel vagy székhellyel, ezek hiányában telephellyel rendelkezik; vagy
- ha ez a feltétel egyik tagállamban vagy egyetlen csatlakozott államban sem teljesül, akkor azon tagállam bírósága, ahol a felperes állandó lakóhellyel vagy székhellyel, ezek hiányában telephellyel rendelkezik; vagy
- ha ez a feltétel sem teljesül egyik tagállamban sem, akkor azon tagállam bírósága, ahol a Hivatal székhelye található.

Az illetékes bíróságok joghatósága kiterjed mindazon jogbitorlásokra, amelyek elkövetésének gyanúja valamelyik tagállamban fennáll.

(3) A jogbitorlás címén támasztott követelésekkel kapcsolatos eljárások a károkozás helye szerint illetékes bíróság előtt is indíthatók. Ilyen esetben a bíróság joghatósága kizárólag azokra a jogbitorlásokra terjed ki, amelyek elkövetésének gyanúja azon tagállam területén áll fenn, amelyhez a bíróság tartozik.

(4) A jogi eljárások és az illetékes bíróságok megegyeznek a (2) és (3) bekezdésnek megfelelően meghatározott állam joga szerintiekkel.

102. cikk

Kiegészítő rendelkezések

(1) Az e rendelet 98. cikke szerinti jogosultság igénylése tárgyában benyújtott keresetek nem tekinthetők a luganói egyezmény 5. cikke (3) és (4) bekezdése rendelkezéseinek hatálya alá tartozónak.

(2) E rendelet 101. cikke ellenére, a luganói egyezmény 5. cikkének (1) bekezdését, valamint 17. és 18. cikkét alkalmazni kell.

(3) E rendelet 101. és 102. cikkének alkalmazása céljából a fél állandó lakóhelyét vagy székhelyét a luganói egyezmény 52. és 53. cikkének megfelelően kell meghatározni.

103. cikk

Alkalmazandó eljárási szabályok

Ha a 101. és 102. cikk alapján a nemzeti bíróságoknak van joghatósága eljárni, akkor az adott államnak az érintett nemzeti tulajdonjoggal kapcsolatos, azonos típusú keresetekre vonatkozó eljárási szabályait kell alkalmazni a 104. és 105. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül.

104. cikk

Bitorlási kereset indítására való jogosultság

(1) A bitorlással kapcsolatos keresetet a jogosult nyújthatja be. A hasznosítási joggal rendelkező személyek is benyújthatják az ilyen keresetet, kivéve, ha azt kizárólagos hasznosítási jog esetén a jogosulttal kötött megállapodás, illetőleg a 29. cikk és a 100. cikk (2) bekezdése alapján a Hivatal kifejezetten kizárta.

(2) A hasznosítási joggal rendelkező bármely személy – az általa elszenvedett kár megtérítése céljából – beavatkozhat a jogosult által indított bitorlási perbe.

105. cikk

A nemzeti bíróságok vagy egyéb testületek kötelezettsége

A közösségi növényfajta-oltalmi jogra vonatkozó kereset tárgyaló nemzeti bíróságnak vagy egyéb testületnek a közösségi növényfajta-oltalmi jogot érvényesnek kell tekintenie.

106. cikk

Az eljárás felfüggesztése

(1) Ha a kereset a 98. cikk (4) bekezdésében foglalt igényekkel kapcsolatos, és a határozat attól függ, hogy a fajtának a 6. cikk értelmében vett oltalmazhatóságától függ, a határozatot mindaddig nem lehet meghozni, amíg a Hivatal a közösségi növényfajta-oltalmi bejelentés tárgyában nem dönt.

(2) Ha a kereset korábban már megadott olyan közösségi növényfajta-oltalommal kapcsolatos, amelynek tekintetében a 20. vagy 21. cikknek megfelelően visszavonás vagy törlés iránt

eljárást indítottak, az eljárást fel lehet függeszteni, amennyiben a határozat a közösségi növényfajta-oltalmi jog érvényességétől függ.

107. cikk

A közösségi növényfajta-oltalmi jog bitorlásához fűződő szankciók

A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy a közösségi növényfajta-oltalmi jogok bitorlásának szankcionálására ugyanazon rendelkezések kerüljenek alkalmazásra, mint amelyek a vonatkozó nemzeti jogok megsértése esetén alkalmazandók.

HETEDIK RÉSZ

KÖLTSÉGVETÉS, PÉNZÜGYI ELLENŐRZÉS,

108. cikk

A költségvetés

(1) Minden pénzügyi évre vonatkozóan el kell készíteni és a Hivatal költségvetésében szerepeltetni kell a Hivatal bevételeinek és kiadásainak előirányzatát oly módon, hogy a pénzügyi évek meg-egyeznek a naptári évekkel.

(2) A költségvetésben szereplő bevételeknek és kiadásoknak egyensúlyban kell lenniük.

(3) Bevétel – az egyéb bevétel-fajták sérelme nélkül – a 83. cikkben foglaltak szerint a 113. cikkben említett díjszabályzat alapján fizetendő összes díj, valamint – a szükséges mértékig – az Európai Közösségek általános költségvetéséből kapott támogatás.

(4) Kiadás – az egyéb kiadás-fajták sérelme nélkül – a Hivatal állandó költségei, valamint a Hivatal szokásos működésével kapcsolatban felmerülő költségek, beleértve a vizsgáló hivatalok részére fizetendő összegeket is.

109. cikk

A költségvetés elkészítése

(1) Az elnök minden évben elkészíti a Hivatal bevételeinek és kiadásainak a következő évre szóló előirányzatát és azt legkésőbb minden év március 31-ig megküldi az igazgatási tanácsnak a státuszok jegyzékével, és – amennyiben az előirányzatban szerepel a 108. cikk (3) bekezdése szerinti támogatás is – egy azt megelőző magyarázattal együtt.

(2) Ha az előirányzatban szerepel a 108. cikk (3) bekezdése szerinti támogatás, az igazgatási tanács azt a státuszok jegyzékével és

a magyarázattal együtt haladéktalanul továbbítja a Bizottsághoz és ahhoz csatolhatja saját véleményét is. A Bizottság mindezeket továbbítja a Közösségek költségvetési hatóságához, és csatolhatja véleményét is egy alternatív előirányzattal együtt.

(3) Az igazgatási tanács fogadja el a költségvetést, amely tartalmazza a Hivatal státuszainak jegyzékét is. Ha az előirányzatban szerepel a 108. cikk (3) bekezdése szerinti támogatás, a költségvetést szükség esetén hozzá kell igazítani az Európai Közösségek általános költségvetésbe beállított összegekhez.

110. cikk

A költségvetés végrehajtása

A Hivatal költségvetését az elnök hajtja végre.

111. cikk

Ellenőrzés

(1) A kötelezettségvállalásoknak, a kiadások kifizetésének, továbbá a Hivatal minden bevételeinek, illetve azok beszédésének ellenőrzését az igazgatási tanács által kijelölt pénzügyi ellenőr végzi.

(2) Az elnök legkésőbb minden év március 31-ig továbbítja a Bizottság, az igazgatási tanács és az Európai Közösségek Számvevőszéke részére a Hivatal előző pénzügyi évre vonatkozó összes bevételeinek és kiadásainak számvitelét. A Számvevőszék a számvitelt az Európai Közösségek általános költségvetésére vonatkozó rendelkezéseknek megfelelően átvizsgálja.

(3) Az igazgatási tanács adja meg a felmentést a Hivatal elnöke részére a költségvetés végrehajtása tekintetében.

112. cikk

Pénzügyi rendelkezések

Az igazgatási tanács – a Számvevőszékkel történt egyeztetést követően – belső pénzügyi rendelkezéseket fogad el, amelyek különösen a Hivatal költségvetésének elkészítése és végrehajtása során követendő eljárást szabályozzák. A pénzügyi rendelkezéseknek a lehető legteljesebb mértékben meg kell felelniük az Európai Közösségek általános költségvetésére vonatkozó pénzügyi szabályzat rendelkezéseinek és azoktól csak akkor térhetnek el, ha azt a Hivatal működésének sajátos követelményei úgy kívánják.

113. cikk

Díjszabályzat

(1) A díjszabályzat meghatározza azokat az ügyeket, amelyek a 83. cikk (1) bekezdése értelmében díjkötelesek, továbbá a díjak összegét és megfizetésük módját.

(2) Mindenképpen díjat kell felszámítani a következő ügyekben:

a) a közösségi növényfajta-oltalmi bejelentések feldolgozása; a díj a következőket fedezi:

- alaki vizsgálat (53. cikk),
- érdemi vizsgálat (54. cikk),
- a fajtanév vizsgálata (63. cikk),
- a határozat (61. és 62. cikk),
- a kapcsolódó közzététel (89. cikk);

b) a szakmai szempontok szerinti vizsgálat megszervezése és elvégzése;

c) a fellebbezés elintézése, ideértve a határozathozatalt is;

d) a közösségi növényfajta-oltalom oltalmi idejének minden egyes éve.

(3) a) A b) és c) pontban foglaltak sérelme nélkül, a díjak összegét úgy kell meghatározni, hogy az azokból származó bevétel általában elegendő legyen a Hivatal költségvetésének kiegyensúlyozásához.

b) A 108. cikk (3) bekezdésében említett támogatás azonban fedezetül szolgálhat – a 118. cikk (2) bekezdésében megállapított időponttól számított negyedik év december

31-éig tartó, átmeneti időszakra – a Hivatal kezdeti működési szakaszához kapcsolódó kiadásoknak. Ez az időszak szükség esetén a 115. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően legfeljebb további egy évre meghosszabbítható.

c) A 108. cikk (3) bekezdésében említett támogatás ezen kívül – kizárólag a fenti átmeneti időszak során – a Hivatalnak a bejelentések intézésétől, a szakmai szempontok szerinti vizsgálat megszervezésétől és elvégzésétől, valamint a fellebbezések intézésétől eltérő, egyéb tevékenységeivel kapcsolatos kiadások fedezetül is szolgálhat. E tevékenységeket legkésőbb egy évvel e rendelet elfogadását követően a 114. cikknek megfelelően végrehajtási szabályokban kell meghatározni.

(4) A díjszabályzatot az igazgatási tanáccsal az intézkedéstervezetről folytatott egyeztetést követően, a 115. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

114. cikk

Egyéb végrehajtási szabályok

(1) E rendelet alkalmazása céljából részletes végrehajtási szabályokat kell elfogadni. E szabályokban különösen a következőkről kell rendelkezni:

- a Hivatal és a 30. cikk (4) bekezdésében, illetőleg az 55. cikk (1) és (2) bekezdésében említett vizsgáló hivatalok, a kirendeltségek vagy a Hivatal fiókhivatalai közötti jogviszony meghatározása,
- a 36. cikk (1) bekezdésében és a 42. cikk (2) bekezdésében említett ügyek,
- a fellebbezési tanácsok eljárása.

(2) A 112. és 113. cikkben foglaltak sérelme nélkül az e rendeletben említett valamennyi végrehajtási szabályt – az igazgatási tanáccsal az intézkedéstervezetről folytatott egyeztetést követően – a 115. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

115. cikk

Eljárás

(1) A Bizottságot munkájában a tagállamok képviselőiből álló bizottság segíti, amelynek elnöke a Bizottság képviselője.

(2) Ahol az e cikkben megállapított eljárást kell követni, a Bizottság képviselője intézkedéstervezetet terjeszt a bizottság elé. A bizottság a tervezetről véleményt nyilvánít az elnök által az ügy sürgősségének megfelelően megállapított határidőn belül. A véleményt a szerződés 148. cikkének (2) bekezdésében megállapított többséggel kell elfogadni azon határozatok esetében, amelyeket a Bizottság javaslata alapján a Tanácsnak meghoznia. A

bizottságon belül a tagállamok képviselőinek szavazatait az említett cikkben foglaltak szerint kell súlyozni. Az elnök nem vesz részt a szavazásban.

- (3) a) A Bizottság elfogadja a tervbe vett intézkedéseket, amennyiben azok összhangban vannak a bizottság véleményével.
- b) Ha a tervbe vett intézkedések nem állnak összhangban a bizottság véleményével vagy a bizottság nem nyilvánított

véleményt, a Bizottság haladéktalanul benyújtja javaslatát a Tanácsnak a meghozandó intézkedésekkel kapcsolatban. A Tanács minősített többséggel jár el.

Amennyiben az attól a naptól számított három hónapig, hogy az ügyet a Tanács elé utalták, a Tanács nem jár el, a javasolt intézkedéseket a Bizottság elfogadja, kivéve, ha a Tanács az adott intézkedéseket korábban egyszerű többséggel elvetette.

NYOLCADIK RÉSZ

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

116. cikk

Eltérések

(1) A 10. cikk (1) bekezdésének a) pontja ellenére, és a 10. cikk (2) és (3) bekezdése rendelkezéseinek sérelme nélkül, a növényfajtát abban az esetben is újnak kell tekinteni, ha a fajtaösszetevőket vagy a fajta betakarított terményét a nemesítő vagy az ő hozzájárulásával bárki más – a fajta hasznosításának céljából – a Közösség területén belül nem adta el más személynek vagy azzal más módon nem rendelkezett négy évvel, fák vagy szőlő esetében pedig hat évvel e rendelet hatálybalépését megelőzően, amennyiben a bejelentés ettől az időponttól számítva egy éven belül történt.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezést az előbbi fajtákra olyan esetben is alkalmazni kell, ha a fajta e rendelet hatálybalépését megelőzően egy vagy több tagállamban már nemzeti növényfajta-oltalmat kapott.

(3) Az 55. és 56. cikk ellenére, ezen fajták szakmai szempontok szerinti vizsgálatát a lehető legteljesebb mértékben a Hivatalnak a nemzeti növényfajta-oltalmi joggal kapcsolatos eljárás eredményeként született, rendelkezésre álló megállapításai alapján kell elvégezni, az eljárást lefolytató hatósággal egyetértésben.

(4) Az (1) vagy (2) bekezdés alapján megadott közösségi növényfajta-oltalom esetében:

- a 13. cikk (5) bekezdésének a) pontja nem alkalmazandó származtatott az olyan fajták esetében, amelyek fennállása a Közösségben e rendelet hatálybalépésének napját megelőzően már köztudomású volt.
- a 14. cikk (3) bekezdésének negyedik francia bekezdése nem alkalmazandó azon mezőgazdasági termelőkre, akik valamely bevezetett fajta használatát a 14. cikk (1) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján továbbra is folytatják, ha a fajtát már e rendelet hatálybalépését megelőzően is díjazás fizetése nélkül hasznosították a 14. cikk (1) bekezdésében foglalt célokra; ezt a rendelkezést e rendelet hatálybalépésének évét követő hetedik év június 30-áig kell alkalmazni. Ezen időpontot megelőzően a Bizottság a bevezetett fajták helyzetéről az egyes fajtákkal egyenként foglalkozó jelentést terjeszt elő. Ez a határidő

a 114. cikknek megfelelően elfogadott végrehajtási szabályok által meghosszabbítható, amennyiben azt a Bizottság jelentése indokolja.

- a nemzeti oltalom által biztosított jogok sérelme nélkül, a 16. cikk rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell az olyan anyagokkal kapcsolatos tevékenységekre, amelyeket a nemesítő vagy annak hozzájárulásával bárki más e rendelet hatálybalépése előtt engedett át más személyeknek és a fenti tevékenységet olyan személy folytatja, aki ezen időpontot megelőzően is folytatta e tevékenységet, vagy annak folytatására ténylegesen előkészületeket tett.

Ha ez a korábbi tevékenységek a 16. cikk a) pontjában foglalt szándékolt továbbzaporításra is kiterjed, akkor az e rendelet hatálybalépésétől számított második, szőlő- és fafajok esetében negyedik év leteltét követően mindenfajta továbbzaporításhoz a jogosult felhatalmazása szükséges.

- a 19. cikk ellenére, a közösségi növényfajta-oltalom oltalmi idejét azzal a leghosszabb időszakkal kell csökkenteni:
 - amely alatt a nemesítő vagy annak hozzájárulásával más személy a fajtaösszetevőket vagy a növény betakarított terményét a Közösség területén másoknak a fajta hasznosításának céljára eladta vagy azzal más módon rendelkezett másként rendelkezett, amint ez az (1) bekezdés esetében a közösségi növényfajta-oltalmi jog bejelentése tárgyában lefolytatott eljárás során megállapítást nyert,
 - amely alatt a (2) bekezdés esetében nemzeti növényfajta-oltalmi jog vagy jogok voltak hatályban,

azonban a közösségi növényfajta-oltalom oltalmi idejét legfeljebb öt évvel lehet csökkenteni.

117. cikk

Átmeneti rendelkezések

E rendeletnek megfelelően a Hivatal idejében fel kell állítani, hogy 1995. április 27-től kezdődően a rá háruló feladatokat teljes mértékben el tudja látni.

118. cikk

Hatálybalépés

- (1) Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetése napján lép hatályba.
- (2) Az 1., 2., 3., 5-29. és 49-106. cikk rendelkezéseit 1995. április 27-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1994. július 27-én.

a Tanács részéről

az elnök

Th. WAIGEL
